

ΤΥΧΙΚΟΣ

Πιο βαθιά στη Βίβλο / Πιο κοντά στη ζωή

**και θέλει συνάξει τον σίτον
εις την αποθήκην αυτού,
το δε άχυρον θέλει κατακαύσει
εν πυρί ασβέστω.**

Λουκ. 3/γ/17

ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2007 198

Στιγματίοτυπα από την Κοιλιάδα της Σκιάς του Θανάτου

(II)

Ένα χρόνο περίπου πριν από την πρόσφατη περιπέτεια της υγείας μου, και ενώ έψαχνα κάτι άλλο στο διαδίκτυο, βρέθηκα εμπρός σε έναν όμορφο ύμνο που τα λόγια του ήταν τόσο αληθινά, αν και εντελώς διαφορετικά από εκείνα του σύγχρονου "χριστιανικού μάρκετινγκ".

Αντί να υπόσχονται πως όλα στη ζωή του Χριστιανού θα είναι "ρόδινα και ανθηρά", ο συνθέτης εκείνου του ύμνου περιέγραφε εκείνα που **ΔΕΝ ΥΠΟΣΧΕΘΗΚΕ Ο ΘΕΟΣ!**

Τότε ήμουν εντελώς ανυποψίαστος για το τι συνέβαινε στα σπλάγχνα μου, όμως τα λόγια του ξένου στιχουργού με συγκίνησαν τόσο που –χωρίς να είμαι ποιητής– άρχισα να τα μεταφράζω στα ελληνικά:

**1. Δεν υποσχέθηκε ο Θεός,
γαλάζιο πάντα τον ουρανό,
δρόμους στρωμένους με αγαθά,
χαρά χωρίς θλίψη, παντοτινά.**

Επωδός Α΄

**Μα υποσχέθηκε ο Θεός,
χάρη στον πόνο κι υπομονή,
για κάθε μέρα βοήθεια
κι από τον κόπο ξεκούραση.**

**2. Δεν υποσχέθηκε ο Θεός,
πως δεν θα έχω εγώ πειρασμό,**

**μεσ' στη ζωή μου προβλήματα,
πολλές φροντίδες, βάρη πολλά.**

**3. Δεν υποσχέθηκε ο Θεός,
φαρδύ το δρόμο και ομαλό,
ταξίδι γρήγορο, εύκολο,
που δε χρειάζεται οδηγό.**

**4. Δεν υποσχέθηκε ο Θεός,
πως δε θα έχω αρρώστια βαριά,
πως θ' αποφύγω το θάνατο
και δε θα νιώσω πένθος στη γη.**

Επωδός Β΄

**Μα υποσχέθηκε ο Θεός,
μια δοξασμένη ανάσταση,
κι ότι θα ζήσω κοντά σ' Αυτόν
ζωή αιώνια με τον Χριστό.**

Ξέρω καλά πως αυτές οι ρεαλιστικές και τόσο βιβλικές θέσεις δεν θα αρέσουν σε κάποιους αναγνώστες που έχουν παραπλανηθεί από το λεγόμενο "ευαγγέλιο της ευημερίας", όμως αυτή είναι η αλήθεια, αγαπητοί!

Ένα χρόνο πριν ο Θεός ίσως με ετοίμαζε για να δεχθώ και ν' αντιμετωπίσω τη δύσκολη ώρα. Το ίδιο μπορεί να συμβαίνει και στη δική σου ζωή. Μην αφήνεις τους πλάνους να σε ξεγελούν με ψεύτικες "υποσχέσεις". **Ο Θεός είναι αξιόπιστος ΜΟΝΟ ΣΕ ΟΣΑ ΕΚΕΙΝΟΣ ΕΧΕΙ ΥΠΟΣΧΕΘΕΙ ΣΤΟ ΛΟΓΟ ΤΟΥ.** 🕊

ΤΥΧΙΚΟΣ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΓΝΗΣΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ
πιο βαθιά στη Βίβλο / πιο κοντά στη ζωή
ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΟΥ ΕΝΩΝΕΙ ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΟΥΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ : Τ. Θ. 53 100 - 142 10 ΑΘΗΝΑ

ΑΡΘΡΑ

Σελ.

- ❶ Στιγμιότυπα από την Κοιλιάδα της Σκιάς του Θανάτου (II) 2
- ❶ Η Ξένια, ο Νίκος και η "αγία" του Αιγάλεω... 4
- ❶ Καινούργια "ειδωλολατρική / δεισιδαιμονική" πρακτική 7
- ❶ «Διαρρήξατε την καρδίαν σας»..... 8
- ❶ Ο Παλιός Σταυρός και ο Νέος 14
- ❶ Ποια είναι η Εκκλησία; 15
- ❶ Πατέρες του έθνους ή βολεμένοι μεγαλοκτηματίες; 17
- ❶ Να τους ψηφίσουμε ή όχι; 18
- ❶ Τι λέει η Βίβλος για τη Σεμνότητα; 23
- ❶ Η ανεξήγητη νίκη του Ισραήλ..... 26

ΤΑΚΤΙΚΕΣ ΣΤΗΛΕΣ

Σελ.

- ❶ ΔΙΑΒΑΣΜΑΤΑ 21
 - Ενδύουν τον Αρχιερέα!
 - Ποια έργα σώζουν
- ❶ «ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ [:]» 28
 - ΙΕΡΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΔΟΚΟΥΝ • ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΑ
 - «ΜΑΤΩΜΕΝΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ»
 - ΚΛΗΡΙΚΟΙ ΜΑΣΟΝΟΙ (ΤΕΚΤΟΝΕΣ) • Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ "ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ" ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ
- ❶ « ΕΚ ΚΑΡΔΙΑΣ »
Μήπως είμαστε "χριστιανοί ειδωλολάτρες"; 32

έν ριπή 'οφθαλμοῦ...

ΕΤΟΣ 22 - ΤΕΥΧΟΣ 198 / ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2007

• «ΤΥΧΙΚΟΣ ο αγαπητός αδελφός και πιστός διάκονος εν Κυρίω» (Εφ. 6/ς/21, Κολ. 4/5/7) • Με σύνθημα «πιο βαθιά στη Βίβλο / πιο κοντά στη ζωή» δημοσιεύει θέματα και ειδήσεις χριστιανικού ενδιαφέροντος, μακριά από στενά δογματικά πλαίσια και προκαταλήψεις • Δεν αποτελεί επίσημο όργανο • Δεν εκπροσωπεί ούτε υπηρετεί κάποια συγκεκριμένη εκκλησία ή οργάνωση • Δεν αντιστρατεύεται κανέναν προσωπικά • Αναδημοσίευση κειμένων του περιοδικού είναι ελεύθερη εφόσον δεν περικόπτονται ή αλλοιώνονται. Εξαιρούνται κείμενα που δημοσιεύονται στον «Τ» ύστερα από άδεια του αρχικού τους εκδότη και στα οποία υπάρχει σχετική ένδειξη • Η αναδημοσίευση κειμένων από και προς τον «Τ» με κανένα τρόπο δεν σημαίνει ταύτιση • Σε εκτέλεση της εντολής «Δωρεάν δότε» (Ματθ. 10/1/8) στέλνεται χωρίς πληρωμή σε όποιον δώσει τη διεύθυνσή του • Για προαιρετικές εισφορές εξυπηρετεί η ΤΡΑΠΕΖΑ ALPHA BANK, Λογ/σμός: IBAN GR44-0140-1370-1370-0231-0000-636 / SWIFT: CRBAGRAAXXX • Ιδιοκτήτης: «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ» Μη κερδοσκοπικό θρησκευτικό ΝΠΙΔ. Αποφ. Πρωτοδικείου Αθηνών 2873/84. • Εκδότης: Β. Βασιλειάδης, Αργυρουπόλεως 12, Ν. Ιωνία, 210-27.73.785. • Εκτύπωση: Γ. Κωστόπουλος, Σελασσίας 6, Αθήνα • Επικοινωνία : Τ.Θ. 53100, 14210 ΑΘΗΝΑ • ΤΗΛ.: 210-27.73.785 •

«TYCHICUS» Bimonthly edition published by «CHRISTIAN TRUTH Non-profit Inc.» • P.O. Box 53100, GR-14210 • ATHENS, GREECE • [Κωδικός Γεν. Γραμ. Επ/νίας: 3360] • Τυπώνεται στην Ελλάδα • Printed in Greece • Not to be sold •

ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΜΑΣ ΣΤΟ INTERNET
tyxikos@gmail.com

www.tyxikos.gr

Μήπως τελικά είμαστε "χριστιανοί ειδωλολάτρες";

Η Ξένια, ο Νίκος και η "αγία" του Αιγάλεω...

Η ιστορία που θα διηγηθώ πάει πολλά χρόνια πίσω, γύρω στο 1968. Η Ξένια ήταν μια συμπαθής κοπέλα με την οποία εργαζόμασταν στην ίδια επιχείρηση. Ο Νίκος ήταν ένας ευπαρουσίαστος άντρας αρκετά νέος και συνάμα διέθετε αυτοκίνητο εκείνη την εποχή που λίγοι στην Αθήνα διέθεταν τέτοιο "εξάρτημα". Όσον αφορά την "αγία", γι' αυτήν θα μιλήσουμε λίγο παρακάτω.

Η σχέση της Ξένιας με το Νίκο προχωρούσε καλά. Έτσι φαινόταν στην αρχή. Κάθε απόγευμα ερχόταν και την έπαιρνε από το εργοστάσιο για να πάνε βόλτα. Η Ξένια έλπιζε πως σύντομα θα έκαναν τη δική τους οικογένεια και όσα συνήθως φαντάζονται τα κορίτσια... όταν ξαφνικά έσκασε το πυροτέχνημα αφού η Ξένια έμαθε απροσδόκητα πως ο Νίκος ήταν ήδη παντρεμένος και μάλιστα είχε δύο παιδιά.

Εκείνη την πολιτιστικά και κοινωνικά "καθυστερημένη" εποχή, τα πράγματα δεν ήταν εύκολα για την Ξένια και τον Νίκο. Ούτε αυτόματο διαζύγιο υπήρχε ούτε η κοινωνία ήταν το ίδιο εύκολη όπως τώρα να δεχτεί μια παράνομη συμβίωση κ.λπ. Η λύση βρέθηκε στα χέρια της "αγίας" Αθανασίας του Αιγάλεω.

Οι μεγαλύτεροι σε ηλικία αναγνώστες του «Τ» θα θυμούνται την εν λόγω

"αγία" και τη δράση της, που παρά τις πολλές δικαστικές και άλλες διαμάχες ποτέ δεν καταδικάστηκε αφού είχε μεγάλη πολιτική υποστήριξη.

Η εν λόγω "αγία" είχε μια ειδική χάρη, αφού "η Παναγία", όπως έλεγε η ίδια και πίστευαν οι ακόλουθοί της, ερχόταν και έγραφε στους μαστούς της ανορθόγραφα ορνιθοσκαλίσματα που, δήθεν θεία "μηνύματα" με τα οποία οι οπαδοί του φαινομένου μπορούσαν –πάντα με το αζημίωτο – να πληροφορηθούν για την βούληση της "μητέρας του Θεού", τι έπρεπε να κάνουν σε διάφορες περιπτώσεις που αντιμετώπιζαν στη ζωή τους.

Η συμπαθής Ξένια κατέφυγε τότε στη βοήθεια της "αγίας", ζητώντας το απλούστατο και αυτονόητο για εκείνην, να χωρίσει το Νίκο η γυναίκα του, να του δώσει διαζύγιο και στη συνέχεια η Ξένια να παντρευτεί τον διαζευγμένο "θεία δυνάμει" Νίκο, μέχρι εκείνος να βρει ίσως μια άλλη αφελή κοπέλα που θα πίστευε στην "αγάπη" του...

Φαίνεται όμως ότι τα μηνύματα της "Παναγίας" στους μαστούς της "αγίας" δεν ήταν αρκετά σαφή, γι' αυτό και η Ξένια μας πήγαινε κάθε εβδομάδα στο "ιερό" της για να ζητήσει φως και οδηγία στο πρόβλημά της.

Ήρθε όμως ο καιρός που εγώ έπρε-

πε να πάω στο στρατό για τη θητεία μου και όταν επέστρεψα, ύστερα από πολλούς μήνες, η Ξένια είχε φύγει από την επιχείρηση, οπότε χάθηκαν και τα ίχνη της και η συνέχεια του "ειδυλλίου" που τόσο στηριζόταν στη βοήθεια της "αγίας" και της "θείας δύναμης" που υποστήριζε ότι αντιπροσώπευε...

Ο λόγος που αναφερθήκαμε στην ιστορία της Ξένιας είναι επειδή πολλοί χριστιανοί σήμερα λειτουργούν με παρόμοιο τρόπο. Έχουν εκφυλίσει την πίστη τους σε μια ειδωλολατρική και δεισιδαιμονική υπόθεση που το μόνο που της λείπει ίσως είναι τα ωροσκόπια, οι κρύσταλλοι, τα θυμιάματα και άλλα παρόμοια αρχαιοκατάλοιπα ή μοντέρνα νεοεποχήτικα τερτίπια.

Αναρωτιόμαστε π.χ. πόσοι χριστιανοί έσπευσαν να κάνουν το γάμο τους στις **7-7-07** για να έχουν την ευλογία του μαγικού αριθμού της τελειότητας (777), όπως το ίδιο ακριβώς έκαναν αρκετοί σατανολάτρες στις 6-6-06 για να έχουν την "δύναμη" του μαγικού αριθμού του Αντίχριστου (666).

Πόσοι χριστιανοί δεν σπεύδουν στη χώρα μας σε διάφορες χαρισματικές προφήτισσες και στο εξωτερικό σε διάφορους τηλευαγγελιστές και άλλους θρησκευτικούς απατεώνες, για να επιτύχουν την "θεία εύνοια" στα κυρίως κοσμικά και σαρκικά "αιτήματά" τους; Πόσοι δεν ζητούν "θεία υποστήριξη" για να αθωωθούν στο δικαστήριο όταν κατηγορούνται για προφανείς παράνομες πράξεις τους όπως παραβάσεις της τροχαίας, αυθαίρετες οικοδομές κ.λπ.; Πόσοι αδιαφορούν να ασφαλιστούν πιστεύοντας πως το δικό τους σπίτι ή αυτοκίνητο είναι προστατευμένο από κάποιο μαγικό "κοκαλάκι νυχτερίδας" ή λα-

δάκι απατεώνων όπως η Marilyn Hickey, για την οποία γράψαμε στο παρελθόν; (Ιαν. 2003).

Υπόψιν ότι σήμερα με τη δορυφορική τηλεόραση, πλήθος θρησκευτικών σαλτιμπάγκων και απατεώνων έχουν ευρεία είσοδο σε πολλά ελληνικά σπίτια, διαδίδοντας και υποστηρίζοντας τις ψεύτικες διδασκαλίες τους συνήθως με το αζημίωτο.

Αν όμως ήθελε κάποιος να τονίσει το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της ειδωλολατρίας απέναντι στην πίστη και την αποκάλυψη του Θεού της Βίβλου, εύκολα και με ασφάλεια θα μπορούσε να διακρίνει πως αυτό ήταν και είναι η διάκριση ανάμεσα στο **ΤΙ ΘΕΛΩ ΕΓΩ** και στο **ΤΙ ΘΕΛΕΙ Ο ΘΕΟΣ**.

Ο αρχαίος ειδωλολάτρης έφτιαχνε τον θεό του σύμφωνα με τα γούστα του. Τον ήθελε έκφυλο και δούλο σε σαρκικά πάθη (Ζεус, Διόνυσος, Αφροδίτη, Έρωτας), τον έφτιαχνε ανάλογα και ύστερα του ζητούσε βοήθεια στις δικές του αταξίες. Αν τον ήθελε βοηθό στους πολέμους του (Άρης, Αθηνά), αρκούσε να δώσει ανάλογες οδηγίες στον κατασκευαστή του ειδώλου. Το ίδιο όταν τον ήθελε απατεωνίσκο, κλεφτράκο, ψεύτη (Ερμής) κ.ο.κ.

Οι θεοί των ειδωλολατρών δεν είχαν προσωπικότητα, δεν είχαν αρχές, δεν είχαν αυτονομία. Ήταν όργανα του ανθρώπου. Έπρεπε να ακούνε τους ανθρώπους και να κάνουν ό,τι και όσα οι άνθρωποι τους ζητούσαν. Σε διαφορετική περίπτωση ο άνθρωπος είχε το δικαίωμα να καταστρέψει το είδωλο, να το λυώσει –αν ήταν από μέταλλο– και να κατασκευάσει κάποιον άλλο θεό, περισσότερο βολικό στα αιτήματά του. Αλλά το ίδιο περίπου συμβαίνει και σήμερα.

Οι **Πεντηκοστιανοί/Χαρισματικοί**, π.χ., αν δεν πάρουν την απάντηση που θέλουν από τον Benny Hinn, θα στραφούν στον Koreland κι αν ούτε αυτός τα καταφέρει, θα πάνε στον Joshua ή κάποιον άλλον από τους εκατοντάδες επαγγελματίες ιεροκήρυκες, θεραπευτές και θαυματοποιούς...

Οι **Ορθόδοξοι**, από την άλλη πλευρά, αν δεν πάρουν την απάντηση που θέλουν από τον άγιο Φανούριο –αφού μάλιστα του φτιάξουν και την καθιερωμένη πίτα ή αποδειχθεί ανώφελη η επίσκεψή τους στο δείνα μοναστήρι, θα καταφύγουν σε κάποιο άλλο "μεσιτικό γραφείο" και εν ανάγκη σε κάποιον "Αθωνίτη" Παΐσιο ή Ανάργυρο ή Πατάπιο...

Οι **Ρωμαιοκαθολικοί** από το μέρος τους θα στραφούν στη Λούρδη ή στη Φάτιμα και άλλους τόπους προσκυνήματος, πάντα με το ίδιο κίνητρο.

Το ζητούμενο κάθε φορά είναι να γίνει **ΕΚΕΙΝΟ ΠΟΥ ΘΕΛΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ**, και το οποίο ο Θεός υποτίθεται ότι είναι υποχρεωμένος να εκτελέσει, είτε ως πληρωμή σε κάποιο μας "τάμα" είτε ως ανταπόδοση σε κάποια "χρηματική σπορά" που κάναμε σύμφωνα με την οδηγία των παραπάνω χαρισματικών απατεώων και ψευδοδιδασκάλων.

Στο σημείο αυτό μπορούμε να απανήσουμε εγγράφως και συλλογικά σε μερικούς που έκφρασαν το παράπονο, γιατί ονομάζουμε **"θρησκευτικούς απατεώνες"** διάφορους ανθρώπους που δημόσια εκμεταλλεύονται τον πόνο και την άγνοια των συνανθρώπων τους αφού –έτσι κι αλλιώς– «κάποιες θεραπείες συμβαίνουν στις εκδηλώσεις τους». Η απάντησή μας είναι πάρα πολύ απλή: διότι και στα αρχαία Ασκληπιεία υπήρχαν πολλοί που πίστεψαν ότι θερα-

πεύτηκαν ή και όντως θεραπεύτηκαν –δεν μπαίνουμε εδώ στη συζήτηση του πώς και γιατί– όπως άλλωστε είναι φανερό από τα διάφορα αναθήματα που άφηναν στους ναούς περιγράφοντας μάλιστα την πάθηση και την ίασή τους, όπως το ίδιο συμβαίνει και σήμερα σε διάφορες εικόνες όπου εκατοντάδες άνθρωποι αφήνουν χρυσά και άλλα αναθήματα σε έκφραση της ευγνωμοσύνης τους επειδή "πήραν το αίτημά τους" και συνεπώς έπρεπε "να πληρώσουν" το θείο "για τον κόπο του", όπως π.χ. κά-νουν μερικοί που πληρώνουν τον ταχυδρομικό διανομέα που τους έφερε την σύνταξη στο σπίτι τους.

Από την στάση όμως που δείχνουμε απέναντι στον Θεό μας, φανερώνεται και η εικόνα που έχουμε γι' αυτόν. Αν δηλαδή είναι **ΚΥΡΙΟΣ** ή **ΥΠΗΡΕΤΗΣ** μας.

Μερικοί ανάγουν το ζήτημα σε υπόθεση προτίμησης ή κουλτούρας. (Κουλτούρα είναι μια νέα "λέξη καραμέλα" που συχνά αντιπροβάλλεται ως "μαγική απάντηση" από πολλούς ξενόφερτους ή επηρεασμένους από ξένα κινήματα νεαρούς, που άλλοτε μεν έχουν κάποιο δίκιο έναντι σε αποστεωμένους "παραδοσιολάτρες" οι οποίοι δεν είναι σε θέση να ξεκολλήσουν από άνοστες πρακτικές που τίποτα δεν προσθέτουν στην ουσία του Ευαγγελίου, απλά και μόνο επειδή έτσι έκανε κάποιος πριν από διακόσια χρόνια, άλλοτε δε χρησιμοποιούν τη λέξη σαν δικαιολογία κάθε μορφής ανευθυνότητας και σαρκικότητας.

Από τον τρόπο, λοιπόν, με τον οποίο αντιμετωπίζει κάποιος τον λόγο του Θεού, μπορεί εύκολα να χαρακτηριστεί ως αληθινός Χριστιανός ή ως "ειδωλο-

λάτρης χριστιανός". Αν η Βίβλος είναι κανόνας της ζωής σου και ελεγκτής στις πράξεις σου, τότε ο Θεός είναι στη σωστή θέση. Αν όμως η Βίβλος γίνεται "θερμόμετρο" που εμείς ρυθμίζουμε ώστε να δείχνει το νούμερο που θέλουμε, τότε φίλοι μου δεν είμαστε Χριστιανοί αλλά μάλλον "χριστιανοί ειδωλολάτρες".

Είναι ο Θεός και ο Χριστός μας ζωντανές προσωπικότητες με άμεσο ενδιαφέρον για τη ζωή μας, ή μήπως είναι "θεοί" ξεχασμένοι πάνω σε κάποιον Όλυμπο για να τους θυμόμαστε μόνο όταν χρειαζόμαστε **"κάποιος να σπρώξει το δικό μας καρότσι, με το φορτίο που εμείς φορτωθήκαμε, στην κατεύ-**

θυνση που εμείς ορίσαμε»;

Αν οι υποθέσεις χριστιανική και εκκλησιαστική ζωή, αδελφική κοινωνία και καθημερινή πρακτική, είναι για μας θέματα που ΜΟΝΟΙ θα προσδιορίσουμε, αφήνοντας τους άλλους να κάνουν ΤΟ ΔΙΚΟ ΤΟΥΣ, καιρός είναι να εξετάσουμε την ποιότητα του "χριστιανισμού" μας.

Όπως μπορεί να δει κάθε καλόπιστος αναγνώστης, το κείμενο αυτό δεν απευθύνεται σε συγκεκριμένο θρησκευτικό χώρο ή εκκλησιαστική ονομασία, επειδή το "κουσούρι" για το οποίο μιλάμε αγγίζει ΟΛΟΥΣ — πιθανότατα, σε κάποιο βαθμό, ακόμη και εμάς τους ίδιους. **❶**

Καινούργια "ειδωλολατρική / δεισιδαιμονική" πρακτική

Έμελε να το δούμε κι αυτό. Η "Εκκλησία Χριστιανών Ελλάδος" ανέβηκε στον Όλυμπο για να "δικεικδικήσει" τη χώρα μας από το υψηλότερο σημείο της. Αλλά από ποιον να την δεικδικήσουν και για ποιον;

Η Εκκλησία Χριστιανών Ελλάδος διεκδίκησε την χώρα μας με προσευχή από το υψηλότερο σημείο της Ελλάδας, τον Όλυμπο. Δείτε φωτογραφίες από το οδοιπορικό προς την κορυφή.

<http://www.ekxe.gr/index.asp?pageid=271&langid=gr#collis>

Αν από τους "Ολύμπιους θεούς" γιατί τόσος κόπος να ανεβούν στο βουνό αφού αυτοί δεν υπάρχουν;

Αν από τον Θεό της Βίβλου, μήπως θέλουν να πουν ότι δεν τους ακούει από τα πεδινά;

Πολλά πράγματα έχουν μπερδευτεί για τα καλά τώρα τελευταία στον θρησκευτικό χώρο αγαπητοί αναγνώστες. Δεν νομίζετε; **❶**

«Διαρρήξατε την καρδίαν σας»

«Διαρρήξατε την καρδίαν σας και μη τα ιμάτιά σας και επιστρέψατε προς Κύριον τον Θεόν σας διότι είναι ελεήμων και οικτίρμων, μακρόθυμος και πολυέλεος και μεταμελούμενος διά το κακόν» (Ιωήλ 2/β/13)

ΕΝΑ ΠΑΝΑΡΧΑΙΟ ΕΘΙΜΟ

Μια πράξη που αναφέρεται αρκετά συχνά στις Άγιες Γραφές, είναι αυτή της διάρρηξης ή σχισίματος των ρούχων. Για πρώτη φορά τη συναντούμε στη Γένεση 37/λζ/29, τότε που τα αδέρφια του είχαν πουλήσει τον Ιωσήφ στους Ισμαηλίτες/Μαδιανήτες εμπόρους, ενώ ο Ρουβήν ήταν απών. Όταν ο Ρουβήν επέστρεψε στο λάκκο που τον είχαν φυλακίσει προσωρινά και είδε ότι ο Ιωσήφ δεν ήταν εκεί **«διέσχισε τα ιμάτια αυτού»** δείχνοντας με τον τρόπο αυτό τη θλίψη και την απελπισία του γι' αυτό που συνέβηκε στον αδελφό του.

Το ίδιο έκανε και ο Ιακώβ, στη συνέχεια, όταν του είπαν ότι κάποιο θηρίο είχε φάει δήθεν τον Ιωσήφ, οπότε **«διέσχισεν τα ιμάτια αυτού και έβαλε σάκκον εις την οσφύν αυτού και επένθησε τον υιόν αυτού ημέρας πολλάς»** (Γεν. 37/λζ/34).

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΟ ΠΕΝΘΟΥΣ

Είναι φανερό ότι αυτή η λαϊκή συνήθεια κυρίως εφαρμοζόταν ως εκδήλωση πένθους. Έτσι βλέπουμε π.χ.:

- Τον **Ιώβ** να πενθεί για την απώλεια των παιδιών του (Ιώβ 1/α/20), όπως το ίδιο έκαναν και οι φίλοι του για το κατήντημά του (2/β/12).

- Τον **Ιεφθάε** να θρηνεί για την κόρη του, την οποία είχε υποσχεθεί να θυσιά-

σει στον Κύριο (Κριτ. 11/ια/35).

- Τον **Δαβίδ** να θρηνεί όταν ψευδώς του είπαν ότι όλοι οι γιοι του σκοτώθηκαν από τον Αβεσαλώμ (Β' Σαμ. 13/ιγ/31).

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΟ ΦΟΒΟΥ, ΑΠΕΛΠΙΣΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ

Αργότερα όμως εφαρμόστηκε και σε κάθε άλλη σοβαρή περίπτωση που οι άνθρωποι ένιωθαν μεγάλη θλίψη, απογοήτευση, φόβο ενώπιον καταστροφής και επίσης στο άκουσμα κάθε βλασφημίας ενάντια στο Θεό τους. Έτσι παρακολουθούμε ανθρώπους που εκφράστηκαν παρόμοια, όπως:

- Ο **Ιησούς του Ναυή** και ο **Χάλεβ** διέσχισαν τα ιμάτιά τους όταν ο λαός άκουσε τους άλλους κατασκόπους και αρνήθηκε να προχωρήσει σε κατάληψη της Χαναάν (Αριθ. 14/ιδ/2).

- Ο βασιλιάς **Ιωράμ**, γιος του Αχαάβ, εκφράζει τη μεγάλη δυσφορία του όταν ήρθε ο Νεεμάν και του ζήτησε θεραπεία από τη λέπρα του, επειδή δεν υπολόγιζε τον Θεό (Β' Βασ. 5/ε/7-8).

- Ο βασιλιάς **Εζεκίας** μόλις διάβασε την επιστολή του Ραβ-Σάκη που απειλούσε για πόλεμο (Β' Βασ. 19/ιθ/1).

- Ο βασιλιάς **Ιωσίας** όταν βρέθηκε το βιβλίο του Νόμου που ήταν χαμένο μέσα στα σκουπίδια του Ναού (Β' Βασ.

22/κβ/11).

• Ο Έσδρας όταν διαπίστωσε ότι οι Ισραηλίτες στην αιχμαλωσία παντρεύτηκαν γυναίκες από τους εθνικούς, γράφει: «διέσχισα το ιμάτιόν μου και το επένδυμά μου, και ανέσπασα τας τρίχας της κεφαλής μου και του πώγωνός μου, και εκαθήμην εκστατικός» (Έσδρ. 9/θ/3).

• Ο Μαροδοχαίος μόλις έμαθε για το διάταγμα του Ασσουήρη που θα εξολόθρευε τους Ιουδαίους στα Σούσα (Εσθήρ 4/δ/1).

Συν τω χρόνω το σχίσμο των ρούχων έγινε συνώνυμο με την μετάνοια. Για το λόγο αυτό ακούμε τον Θεό να μιλάει στον Ιωσία και να του λέει: «Επειδή η καρδιά σου ηπαλύνθη, και εταπεινώθης ενώπιον του Κυρίου, ότε ήκουσας όσα ελάλησα εναντίον του τόπου τούτου και εναντίον των κατοίκων αυτού, ότι θέλousi κατασταθή ερήμωσις και κατάρα, και διέσχισας τα ιμάτιά σου και έκλαυσας ενώπιόν μου διά τούτο και εγώ επήκουσα, λέγει Κύριος» (Β΄ Βασ. 22/κβ19).

ΚΑΠΟΤΕ ΟΛΑ ΣΥΝΗΘΙΖΟΝΤΑΙ

Ο Θεός αποδεχόταν αυτό το είδος έκφρασης μετάνοιας, κι αυτό ήταν που περιρίμενε από τον ασεβή βασιλιά Ιωακείμ, όταν μέσω του προφήτη Ιερεμία και του υπηρέτη του Βαρούχ, έστειλε μήνυμα με το οποίο τον καλούσε να επιστρέψει από τον κακό του δρόμο. Ας διαβάσουμε πώς το περιγράφει ο Προφήτης:

«Και απέστειλεν ο βασιλεύς τον Ιουδεί να λάβη τον τόμον και έλαβεν εκ του δωματίου Ελισαμά του γραμματέως. Και ανέγνωσεν αυτόν ο Ιουδεί εις τα ώτα του βασιλέως και εις τα ώτα πάντων των αρχόντων των παρεστώτων περί τον βασιλέα. Ο δε βασιλεύς εκάθητο εν τω οίκω τω χειμερινώ, εν τω εννάτω μηνί, και ήτο έμπροσθεν αυτού εστία καίουσα. Και καθώς ο Ιουδεί ανεγίνωσκε τρεις και

τέσσαρας σελίδας, εκείνος έκοπτεν αυτό διά του μαχαιριδίου του γραμματέως και έρριπτεν εις το πυρ το επί της εστίας, εωσού κατηναλώθη άπας ο τόμος εν τω πυρί τω επί της εστίας. Και δεν ετρόμαξαν ουδέ διέσχισαν τα ιμάτια αυτών ο βασιλεύς και πάντες οι δούλοι αυτού οι ακούσαντες πάντας τους λόγους τούτους» (Ιερ. 36/λς/21-24).

Ο Θεός χρησιμοποιεί κάθε μέσο για να μας βοηθήσει να επιστρέψουμε στο σωστό δρόμο, στο θέλημά Του, όμως εμείς δεν είμαστε πρόθυμοι. Εδώ ο βασιλιάς Ιωακείμ ακούει τα μηνύματα του Θεού και αντί να τρομάξει και να σχίσει τα ρούχα του δείχνοντας μετάνοια, αντίθετα ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΙ με όσα ακούει, επειδή τα θεωρεί ως φαντασίες είτε ως πράγματα που δεν επρόκειτο να επαληθευτούν σε βάρος του.

Πόσο επιπόλαια χρησιμοποιούμε κι εμείς κάποτε τους θείους λόγους, και πόσο άσοφα και άπρεπα αντιμετωπίζουμε τα μηνύματα του Θεού που θέλει να μας συνετίσει και να μας διορθώσει για να γλιτώσουμε από επικείμενη καταστροφή μας, όταν απομακρυνόμαστε από το θέλημά Του και η ζωή μας ταυτίζεται με το κοσμικό υπόδειγμα...

ΤΥΠΟΣ ΧΩΡΙΣ ΝΟΗΜΑ

Οι άνθρωποι σήμερα λένε την παροιμία ότι "ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΠΟΥ ΒΓΗΚΕ ΤΟ ΣΥΓΝΩΜΗ ΧΑΘΗΚΕ ΤΟ ΦΙΛΟΤΙΜΟ". Το ίδιο έγινε και με τους αρχαίους Ιουδαίους.

Υπάρχουν λόγοι να πιστεύουμε πως τις περισσότερες φορές δεν επρόκειτο για πραγματικό σχίσμο των ρούχων τους –γεγονός που εκείνη την εποχή ήταν πολύ δαπανηρό και δεν ήταν εύκολο να αλλάζει κανείς ρούχα – αλλά μάλλον είχε μείνει να σημαίνει μια μεγάλη λύπη καρδιάς και έκφραση απελπισίας ή απογοήτευσης ή πένθους ή θυμού, με άλλα λόγια μια μεγάλη ψυχολογική αναστάτωση που θα μπο-

ρούσε να εκφραστεί με παρόμοιο τρόπο και επικράτησε να λένε αυτή την φράση, — όπως περίπου εμείς λέμε ότι κάποιος **"τραβάει τα μαλλιά του"**.

Μάλιστα κάποιες ιουδαϊκές πηγές που εξετάσαμε, βεβαιώνουν πως είχαν φτάσει στο σημείο να έχουν πάνω στο ρούχο τους κάποιο ξεχωριστό πανί το οποίο "έσχιζαν", ώστε να μην βλάψουν το κανονικό τους ρούχο ή φρόντιζαν να ξηλώνουν το ρούχο στις ραφές και όχι στο καθαυτό ύφασμα του ρούχου — που θα το έβλαπτε ανεπανόρθωτα —, για να μπορούν στη συνέχεια να το ράψουν πάλι...

Έγινε, λοιπόν, μια φράση της "μόδας" που στην πραγματικότητα δεν είχε σοβαρό αντίκρισμα αλλά ήταν μόνο λόγια, όπως κι εμείς συχνά συνηθίζουμε να λέμε κάποια "παχιά λόγια" χωρίς όμως να παίρνουμε στα σοβαρά το περιεχόμενό τους. Αλλά γι' αυτό ίσως μιλήσουμε κάποια άλλη φορά.

Ο ΘΕΟΣ ΖΗΤΑΕΙ ΤΟ ΓΝΗΣΙΟ

Για όλους αυτούς τους λόγους, λοιπόν, ο Θεός αναγκάστηκε να καλέσει τους Ισραηλίτες να σταματήσουν αυτό το "θέατρο" και να κάνουν κάτι πιο σοβαρό και ουσιαστικό, που θα αφορούσε όχι τόσο τα εξωτερικά φαινόμενα αλλά την ουσία των πραγμάτων και τον εσωτερικό τους άνθρωπο. Έτσι ακούμε να λέει μέσω του προφήτη Ιωήλ: **«Διαρρήξατε την καρδιάν σας και μη τα ιμάτιά σας και επιστρέψατε προς Κύριον τον Θεόν σας διότι είναι ελεήμων και οικτίρμων, μακρόθυμος και πολυέλεος και μεταμελούμενος διά το κακόν»** (Ιωήλ 2/β/13).

Αυτό δείχνει ότι ο Θεός δεν συγκινείται από εξωτερικές εκφράσεις θρησκευτικότητας, μετάνοιας και τυπικής λατρείας, αλλά θέλει την ουσιαστική αλλαγή που θα επηρεάσει τον χαρακτήρα μας και θα εκδηλωθεί έμπρακτα στη ζωή μας και τις καθημερινές μας σχέσεις. Επιτέλους, και αν

ακόμη μπορούμε κάποιες φορές να ξεγελάσουμε το συνάνθρωπό μας, δεν πρόκειται ποτέ να ξεγελάσουμε τον Θεό που εξετάζει **«καρδίας και νεφρούς»** (Ψαλμ. 7/ζ/9).

ΤΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΣΗΜΑΔΙΑ ΕΙΝΑΙ ΧΩΡΙΣ ΑΞΙΑ

Το παιχνίδι που έπαιζαν οι αρχαίοι Ισραηλίτες μπροστά στον Θεό δεν είχε τα αναμενόμενα αποτελέσματα και ο Κύριος τους επαναφέρει στην τάξη.

Χρειάζεστε αληθινή μετάνοια, τους λέει· δεν περνάνε τα κόλπα σας και οι θεατρινισμοί σας. Γι' αυτό αν πρόκειται να κάνετε κάτι, αυτό ας είναι αληθινό και ουσιαστικό. Δεν ενδιαφέρομαι για τα εξωτερικά σύμβολα, ακόμη-ακόμη ούτε για τα σύμβολα που εγώ ο Ίδιος σας έχω διατάξει, όπως π.χ. η περιτομή. **«Η περιτομή είναι ουδέν, και η ακροβυστία είναι ουδέν, αλλ' η τήρησις των εντολών του Θεού»** (Α' Κορ. 7/ζ/19) και **«Ιουδαίος δεν είναι ο εν τω φανερώ Ιουδαίος, ουδέ περιτομή η εν τω φανερώ η γινομένη εν σαρκί, αλλ' Ιουδαίος είναι ο εν τω κρυπτώ Ιουδαίος, και περιτομή η της καρδίας κατά πνεύμα, ουχί κατά γράμμα, του οποίου ο έπαινος είναι ουχί εξ ανθρώπων, αλλ' εκ του Θεού»** (Ρωμ. 2/β/28-29).

Συνεπώς, εκείνο που χρειάζεται είναι να διαρρήξουμε την καρδιά μας και όχι τα ρούχα μας και να επιστρέψουμε στον Κύριο που είναι **«ελεήμων και οικτίρμων, μακρόθυμος και πολυέλεος και μεταμελούμενος διά το κακόν»** (Ιωήλ 2/β/13).

ΔΥΟ ΣΚΗΝΕΣ ΠΟΥ ΔΙΔΑΣΚΟΥΝ

Πώς όμως εφαρμόστηκε αυτή η εντολή στο χώρο της Καινής Διαθήκης; Ξεχωρίζουμε δύο σχετικές σκηνές, που πολλά έχουν να πουν στον προσεκτικό αναγνώστη. Το αξιοσημείωτο είναι πως και οι δύο έρχονται ως ανταπόκριση στο μήνυμα ότι **Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΒΑΣΙΛΙΑΣ**.

Ι. ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Η πρώτη αφορά μια στιγμή από τη ΔΙΚΗ του Χριστού ενώπιον του Συνεδρίου, πριν καταδικαστεί να σταυρωθεί. Η διατύπωση της αλήθειας, ότι ο Ιησούς ήταν ο Χριστός, δηλαδή ο Μεσσίας, ο βασιλιάς του Ισραήλ, ακούγεται πρώτα από τον αρχιερέα και επαληθεύεται από τον Ιησού.

«Αποκριθείς ο αρχιερέυς είπε προς αυτόν· Σε ορκίζω εις τον Θεόν τον ζώντα να είπης προς ημάς αν συ ήσαι ο Χριστός ο Υιός του Θεού. Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Συ είπας· πλην σας λέγω, Εις

το εξής θέλετε ιδεί τον Υιόν του ανθρώπου καθήμενον εκ δεξιών της δυνάμεως και ερχόμενον επί των νεφελών του ουρανού. Τότε ο αρχιερέυς διέσχισε τα ιμάτια αυτού, λέγων ότι εβλασφήμησε τι χρείαν έχομεν πλέον μαρτύρων; ιδού, τώρα ηκούσατε την βλασφημίαν αυτού τι σας φαίνεται; Και εκείνοι αποκριθέντες είπον· Ένοχος θανάτου είναι» (Ματθ. 26/κς/63-66, Μάρκ. 14/ιδ/61-64).

Στη σκηνή αυτή ο Αρχιερέας ρωτάει τον Ιησού αν όντως είναι ο Χριστός ο Υιός του Ευλογητού, και Εκείνος χωρίς περισπασμούς απαντά: **«Εγώ είμαι»**.

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΟΥ ΦΑΝΑΤΙΣΜΟΥ

Ειδικά για τον Αρχιερέα υπήρχε σαφής απαγόρευση, να μην σχίζει τα ρούχα του, όπως διαβάζουμε στο Λευιτικό 21/κα/10 που λέει: **«Και ο ιερέυς ο μέγας μεταξύ των αδελφών αυτού, επί την κεφαλήν του οποίου εχύθη το έλαιον του χρίσματος, και όστις καθιερώθη διά να ενδύηται τας ιεράς στολάς, την κεφαλήν αυτού δεν θέλει αποκαλύψει, ουδέ τα ιμάτια αυτού θέλει διασχίσει»**.

Στο σημείο αυτό υπάρχει διαφωνία μεταξύ των μελετητών αφενός κατά πόσον η φράση **«τα ιμάτια αυτού»** αναφέρεται αποκλειστικά και μόνο στα ιερατικά του άμφια ή σε οποιοδήποτε ρούχο φορούσε όταν ήταν έξω από ιερή υπηρεσία στο Ναό. Είναι επίσης αδύνατο εκ των πραγμάτων να πούμε αν ο Καϊάφας –ως προεδρεύων του Συνεδρίου– ήταν ντυμένος εκείνη την ώρα με απλά ρούχα ή με τα επίσημα άμφιά του.

Αν ισχύει η δεύτερη γνώμη, ο Καϊάφας, προσπαθώντας να δείξει πόσο ευαίσθητος ήταν για την τιμή του ονόματος του Κυρίου, παρασύρθηκε ο ίδιος σε βλάβση πράξη, σχίζοντας τα ρούχα του, κάτι που, όπως είδαμε, απαγορευόταν από τον Νόμο του Θεού.

Δεν τον ενδιέφερε που ο ίδιος χρησιμοποιούσε ψευδομάρτυρες ούτε ότι προσπαθούσε να εξαναγκάσει τον Κύριο να ορκιστεί στον Θεό, κάτι που ο Νόμος δεν ενθάρρυνε, μόνο αντέδρασε και έδειξε μεγάλη "ευαισθησία" για την δήθεν "αμαρτία" του Ιησού!

Αυτό δείχνει σε τι μεγάλο κίνδυνο μπορούμε να βρεθούμε όταν δεν προσέχουμε να κάνουμε **«κατά πάντα»** όσα προστάζει ο Θεός στον λόγο Του αλλά αφηγόμαστε να παρασυρθούμε από τα συναισθήματά μας και τα σαρκικά αντανakλαστικά που συχνά μας οδηγούν σε παραβάσεις και άλλες αμαρτίες. (π.χ. ο Ουζά που άπλωσε το χέρι του στην Κιβωτό της Διαθήκης κατά παράβαση του νόμου και κεραυνοβολήθηκε, ή ο Ιάκωβος και Ιωάννης που πρότειναν να ρίξει ο Θεός φωτιά για να κάψει τους Σαμαρείτες, αλλά και ο Πέτρος που έκοψε το αυτί του δούλου στη Γεθσημανή—Α΄ Χρον. 13/ιγ/9, Λουκ. 9/θ/55-56, Ιωάν. 18/ιη/10).

Στ' αυτή εκείνων των ανθρώπων αυτή η φράση ακούστηκε ως μεγάλη βλασφημία. Δεν ήταν ποτέ δυνατόν αυτός για τον οποίο οι Αρχιερείς είχαν τόσο κακή γνώμη, να ισχυρίζεται ότι είναι ο επί γης εκπρόσωπος του Θεού και ο αναμενόμενος ΒΑΣΙΛΙΑΣ της Βασιλείας του Θεού. Εξάλλου γνώριζε εκείνος καλύτερα από τους Αρχιερείς; Ήταν ποτέ δυνατό να έχουν κάνει τέτοιο μεγάλο λάθος; Αποκλείεται!

Σαν αποτέλεσμα, στο άκουσμα αυτής της "φοβερής βλασφημίας" ο Αρχιερέας αντέδρασε με τον χειρότερο τρόπο και διέσχισε τα ιμάτιά του και όλοι μαζί έβγαλαν την απόφαση: **«ότι είναι ένοχος θανάτου»**, με αποτέλεσμα στη συνέχεια να Τον παραδώσουν όλοι μαζί στον Πιλάτο και τον σταυρό.[*]

[*] Αργότερα, σε ανάλογες στιγμές, όταν δικάζονταν οι Απόστολοι και ο Στέφανος, οι ίδιοι αυτοί άνθρωποι θα εκφραστούν κάπως διαφορετικά, **«κατεκόποντο τας καρδίας αυτών και έτρίζον τους οδόντας»** (Πράξ. 5/ε/33, 7/ζ/54). Και στα δύο αυτά χωρία ο Λουκάς χρησιμοποιεί στο αρχαίο κείμενο την ασυνήθιστη λέξη **«διαπρίωμαι»** (=κόβομαι με πριόνι). Η λέξη χρησιμοποιείται άλλη μια φορά στο Α΄ Χρον. 20/κ/3, που μεταφράζεται **«Και τον λαόν τον εν αυτή εξήγαγε, και έκοψεν αυτούς με πριόνας και με τριβόλους σιδηρούς [διέπρισεν πριόσιν και εν σκεπάρνοις σιδηροίς-Ο΄] και με πελέκεις. Και ούτως έκαμεν ο Δαβίδ εις πάσας τας πόλεις των υιών Αμμών»**). [Οι νεότερες μεταφράσεις αποδίδουν ότι τους έβαλε να δουλεύουν με πριόνια και άλλα εργαλεία σε σκληρές λατομικές εργασίες] και επίσης στην Επιστολή προς Εβραίους 11/ια/37, που λέει ότι πιστοί άνθρωποι του Θεού **«επρινίσθησαν»** (κειμ. «επρίσθησαν»).

II. ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Όμως τα πράγματα ήταν διαφορετικά στη σκηνή της Πεντηκοστής, όταν ο Πέτρος εμπνευσμένος από το Άγιο Πνεύμα

θα διακηρύξει στους Ιουδαίους που βρέθηκαν κάτω από εκείνο το ανώγειο: **«Βεβαίως λοιπόν ας εξεύρη πας ο οίκος του Ισραήλ ότι ο Θεός Κύριον και Χριστόν έκαμεν αυτόν τούτον τον Ιησούν, τον οποίον σεις εσταυρώσατε»**.

Τότε, **«αφού ήκουσαν ταύτα, ήλθεν εις κατάνυξιν η καρδιά αυτών, και είπον προς τον Πέτρον και τους λοιπούς αποστόλους Τι πρέπει να κάμωμεν, άνδρες αδελφοί; Και ο Πέτρος είπε προς αυτούς· Μετανοήσατε, και ας βαπτισθή έκαστος υμών εις το όνομα του Ιησού Χριστού εις άφεσιν αμαρτιών, και θέλετε λάβει την δωρεάν του Αγίου Πνεύματος. Διότι προς εσάς είναι η επαγγελία και προς τα τέκνα σας και προς πάντας τους εις μακράν, όσους αν προσκαλέση Κύριος ο Θεός ημών»** (Πράξ. 2/β/36-39).

Στη δεύτερη αυτή σκηνή, της Πεντηκοστής, βλέπουμε ότι στο άκουσμα της διακήρυξης από τον Πέτρο ότι **«ο Θεός Κύριον και Χριστόν έκαμεν αυτόν τούτον τον Ιησούν»** οι Ιουδαίοι, ή τουλάχιστον ένας μεγάλος αριθμός από τους παριστάμενους, **«αφού ήκουσαν ταύτα, ήλθεν εις κατάνυξιν η καρδιά αυτών»**. Στο αρχαίο κείμενο η φράση αυτή αποδίδεται: **«κατενύγησαν την καρδίαν»** που θέλει να πει ότι η καρδιά τους μαχαιρώθηκε (από το νύσω=μαχαιρώνω, κόβω με νυστέρι), και σημαίνει ότι άρχισε να τους τύπτει η συνείδησή τους, καθώς η κατηγορία ήταν συγκεκριμένη γι' αυτούς και τους άρχοντές τους: **«Τον Ιησούν, σεις εσταυρώσατε»**. Είτε είχαν άμεση συμμετοχή στην πράξη είτε όχι, οι Ιουδαίοι πάντα συνταυτίζονταν με τις πράξεις των ηγετών τους και για τούτο η κρίση ή η ευλογία απλωνόταν σε όλο το λαό. Ως αποτέλεσμα, θεώρησαν τους εαυτούς τους συνυπεύθυνους για τη θανάτωση του Ιησού.

Όσοι από αυτούς, λοιπόν, ήταν άνθρωποι καλής θέλησης και δίκαιης διάθεσης, έφεραν προφανώς στο νου την αρ-

Με συμπάθεια παρακολουθούμε την εξέλιξη της υγείας του Αρχιεπισκόπου Αθηνών κ. Χριστόδουλου, ευχόμενοι σοφία και επιτυχία στο έργο των ιατρών και μακροημέρευσή του.

Παρ' όλο που ο κ. Χριστόδουλος δεν ανταποκρίθηκε στις υποσχέσεις που είχε δώσει κατά την άνοδό του στον αρχιεπισκοπικό θρόνο –εξ ου και η συχνή κριτική μας– δεν παύει να είναι ένας συνάνθρωπος που ιδιαίτερα αυτές τις ώρες έχει ανάγκη το μέγα έλεος του Θεού!

χαία πρόσκληση: **«Διαρρήξατε την καρδιάν σας και μη τα ιμάτιά σας και επιστρέψατε προς Κύριον τον Θεόν σας διότι είναι ελεήμων και οικτίρμων, μακρόθυμος και πολυέλεος και μεταμελούμενος διά το κακόν»** (Ιωήλ 2/β/13) και δεν έσπευσαν να σχίσουν θεατρνίστικα τα ρούχα τους, μα ένωσαν βαθιά στην καρδιά τους τον έλεγχο αλλά και την πρόσκληση του Θεού.

Δεν μπορούσαν να αρνηθούν το έγκλημα που έγινε σε βάρος του Ιησού, μπορούσαν όμως να καταφύγουν στον ΕΛΕΗΜΟΝΑ, ΟΙΚΤΙΡΜΟΝΑ, ΜΑΚΡΟΘΥΜΟ και ΠΟΛΥΕΛΕΟ Κύριο και Θεό, για να ζητήσουν συγνώμη και έλεος. Κι αυτό έκαναν!

Δεν προβάλλουν δικαιολογίες. Δεν προσπαθούν να ρίξουν τις ευθύνες σε άλλους. Αντίθετα ενδιαφέρονται άμεσα και σοβαρά να λύσουν ΤΟ ΔΙΚΟ ΤΟΥΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑ. Η απορία τους είναι συγκεκριμένη: **«Τι πρέπει να κάμωμεν, άνδρες αδελφοί;»**

Και σε μια τέτοια στάση ο Θεός ανταποκρίνεται σύμφωνα με τον αιώνιο χαρακτήρα Του: **«Μετανοήσατε, και ας βαπτισθή έκαστος υμών εις το όνομα του Ιησού Χριστού εις άφεσιν αμαρτιών, και θέλετε λάβει την δωρεάν του Αγίου**

Πνεύματος. Διότι προς εσάς είναι η επαγγελία και προς τα τέκνα σας και προς πάντας τους εις μακράν, όσους αν προσκαλέση Κύριος ο Θεός ημών» (Πράξ. 2/β/37-38).

ΤΙ ΚΑΝΟΥΜΕ ΣΗΜΕΡΑ;

Τούτη η πρόσκληση δεν ήταν μόνο για τους Ιουδαίους την ημέρα της Πεντηκοστής. Ο Πέτρος τονίζει **«προς εσάς είναι η επαγγελία και προς τα τέκνα σας και προς πάντας τους εις μακράν, όσους αν προσκαλέση Κύριος ο Θεός ημών»**. Σήμερα ο Θεός καλεί και άλλους που μπορεί να θεωρούν τον εαυτό του ότι ανήκει στους **«εις μακράν»**. Όμως η διατύπωση είναι τόσο σαφής! Η πρόσκληση είναι ΚΑΙ προς αυτούς!

Όποιος κι αν είσαι, Ο ΘΕΟΣ ΣΕ ΚΑΛΕΙ. Ο Χριστός είναι ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ. Ποια θα είναι η δική σου στάση; **Θα σχίσεις τα ρούχα σου ή θα σχίσεις την καρδιά σου;** Μακάρι να κάνεις το δεύτερο και τότε, σύμφωνα με την υπόσχεση του Θεού, όπως έγινε εκείνη την ιστορική γενέθλια ημέρα της Εκκλησίας, όταν οι άνθρωποι που δέχτηκαν **«τον λόγον αυτού εβαπτίσθησαν, και προσετέθησαν εν εκείνη τη ημέρα έως τρεις χιλιάδες ψυχαι»** (εδ. 41), το ίδιο μπορεί να γίνει και μ' εσένα.

Μήπως τελικά είμαστε "χριστιανοί ειδωλολάτρες";

Ο Παλιός Σταυρός και ο Νέος

Του A. W. Tozer

Χωρίς προειδοποίηση και συνήθως χωρίς να γίνεται αντιληπτός, στους σύγχρονους χρόνους έχει προκύψει ένας νέος σταυρός στους ευαγγελικούς κύκλους. Μοιάζει όπως ο παλιός σταυρός, αλλά είναι διαφορετικός. Οι ομοιότητες είναι επιφανειακές, όμως οι διαφορές θεμελιώδεις.

Από αυτόν τον νέο σταυρό έχει αναπηδήσει μια νέα φιλοσοφία χριστιανικής ζωής, και από αυτή τη νέα φιλοσοφία έχει προέλθει μια νέα ευαγγελιστική τεχνική—ένας νέος τύπος εκκλησιαστικής συνάθροισης και ένα νέο είδος κηρύγματος. Αυτός ο νέος ευαγγελισμός υιοθετεί την ίδια γλώσσα με τον παλιό, αλλά ούτε το περιεχόμενό του ούτε και η έμφασή του είναι ίδια όπως πριν.

Ο παλιός σταυρός δεν είχε δοσοληψίες με τον κόσμο. Για την περήφανη σάρκα του Αδάμ σήμαινε το τέλος του ταξιδιού. Ο νέος σταυρός δεν αντιτάσσεται στην ανθρώπινη φυλή. Μάλλον είναι φιλικός και, αν γίνεται σωστά κατανοητός, είναι η πηγή ωκεανών καλής, καθαρής διασκέδασης και αθώας απόλαυσης. Αφήνει τον Αδάμ ζωντανό χωρίς παρέμβαση. Το κίνητρο της ζωής του είναι αμετάβλητο. Εξακολουθεί να ζει για τη δική του ευχαρίστηση, μόνο που τώρα αντί να τραγουδά άσεμνα τραγούδια και να πίνει σκληρά ποτά βρίσκει την απόλαυση τραγουδώντας

θρησκευτικά τραγούδια και παρακολουθώντας θρησκευτικό κινηματογράφο. Η έμφαση είναι πάντα στην απόλαυση αν και η διασκέδαση είναι τώρα σε ένα υψηλότερο ηθικό επίπεδο, αν όχι διανοητικό.

Ο νέος σταυρός ενθαρρύνει μια νέα και εξ ολοκλήρου διαφορετική προσέγγιση ευαγγελισμού. Ο ευαγγελιστής δεν απαιτεί αυταπάρνηση της παλαιάς ζωής πριν παραληφθεί η νέα ζωή. Δεν κηρύττει τις αντιθέσεις αλλά τις ομοιότητες. Επιδιώκει να εστιάσει στο δημόσιο ενδιαφέρον, δείχνοντας ότι ο χριστιανισμός δεν έχει καμία δυσάρεστη απαίτηση. Μάλλον, προσφέρει το ίδιο πράγμα όπως και ο κόσμος, μόνο σε ένα ανώτερο επίπεδο. Οτιδήποτε συμβαίνει στον τρελαμένο από την αμαρτία κόσμο, έξυπνα παρουσιάζεται σαν να είναι το ίδιο πράγμα που προσφέρει το ευαγγέλιο, μόνο που το θρησκευτικό προϊόν είναι καλύτερο.

Ο νέος σταυρός δεν σκοτώνει τον αμαρτωλό, μόνο τον επαναπροσανατολίζει. Τον συνδέει με έναν καθαρότερο και πιο χαρούμενο τρόπο ζωής και σώζει την αυτοεκτίμησή του. Στον αυταρχικό λέει, «Έλα και ταυτίσου με τον Χριστό». Στον εγωιστή λέει, «Έλα και κάνε την καύχησή σου εν Κυρίω». Σ' αυτόν που ζητάει συναισθηματικές συγκινήσεις λέει, «Έλα και απόλαυσε τη συγκί-

νηση της χριστιανικής συντροφιάς». Το χριστιανικό μήνυμα γέρνει επικίνδυνα προς την κατεύθυνση της τρέχουσας μόδας για να γίνει αποδεκτό από το κοινό.

Η αρχική φιλοσοφία αυτής της αντίληψης μπορεί να φαίνεται ειλικρινής, αλλά η ειλικρίνειά της δεν την γλιτώνει από το να είναι ψεύτικη. Είναι ψεύτικη επειδή είναι τυφλή. Χάνει εντελώς ολόκληρη την έννοια του σταυρού.

Ο παλιός σταυρός είναι ένα σύμβολο θανάτου. Αντιπροσωπεύει το απότομο, βίαιο τέλος ενός ανθρώπου. Ο άνθρωπος που στους ρωμαϊκούς χρόνους έπαιρνε το σταυρό του και άρχιζε να βαδίζει στο δρόμο, είχε ήδη αποχαιρετίσει τους φίλους του. Γι' αυτόν δεν υπήρχε επιστροφή. Έβγαινε από την

πόλη για να τελειώσει. Ο παλιός σταυρός δεν έκανε κανέναν συμβιβασμό, δεν διόρθωνε τίποτα, δεν λυπόταν τίποτα. Άλλαζε όλο τον άνθρωπο, εντελώς και για το καλό. Δεν προσπαθούσε να διατηρήσει καλές σχέσεις με το θύμα του. Χτυπούσε σκληρά και ανελέητα, και όταν τελείωνε το έργο του, ο παλιός άνθρωπος δεν υπήρχε πλέον.

Η φυλή του Αδάμ είναι κάτω από την ποινή του θανάτου. Δεν υπάρχει κανένας τρόπος αναστολής ή διαφυγής. Ο Θεός δεν μπορεί να εγκρίνει οποιονδήποτε από τους καρπούς της αμαρτίας, όσο αθώοι μπορεί να φαίνονται στα μάτια των ανθρώπων. Ο Θεός σώζει τον άνθρωπο θανατώνοντάς τον και έπειτα φέροντάς τον ξανά σε μια καινούργια ζωή.

Ποια είναι η Εκκλησία;

Αναφορικά με την πρόσφατη δήλωση του Πάπα Βενέδικτου ΣΤ', σύμφωνα με την οποία μόνο το Βατικανό είναι «**η μοναδική πραγματική Εκκλησία του Χριστού**», έχουμε να κάνουμε την εξής δήλωση:

Κανένα κοσμικό κράτος (όπως το Βατικανό), καμία Δημόσια Υπηρεσία (όπως η Εκκλησία της Ελλάδος και η Εκκλησία της Αγγλίας), κανένα Νομικό Πρόσωπο-Σωματείο (όπως οι περισσότερες Διαμαρτυρόμενες Εκκλησίες στην Ελλάδα και το Εξωτερικό) και καμία Εταιρεία (όπως η "Σκοπία"), ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ!

Η Εκκλησία του Χριστού αποτελείται αποκλειστικά και μόνο από ΛΥΤΡΩΜΕΝΟΥΣ αμαρτωλούς που ο Χριστός έσωσε και ο Θεός δέχτηκε στην πνευματική Του οικογένεια ως ΤΕΚΝΑ ΘΕΟΥ (Ιωάν. 1/α/12).

Κάθε άλλη άποψη και θέση είναι ΕΚ ΤΟΥ ΠΟΝΗΡΟΥ και διαιωνίζει το κακό που άρχισε ήδη από την μεταποστολική εποχή διαιρώντας αλλεπάλληλα το σώμα των πιστών σε επαρχίες και βιλαέτια που διοικούν και εκμεταλλεύονται άνθρωποι.

Όχι βέβαια ότι ο ποντίφηκας είπε κάτι καινούργιο. Το ίδιο λένε –φανερά ή συγκαλυμμένα– όλοι οι απανταχού της γης "δεσπότες" και "πάπες", ιδιαίτερα μάλιστα κάποιοι αυτόκλητοι και εντελώς αυθαίρετοι "Διαμαρτυρόμενοι". ☹

Ο ευαγγελισμός που σύρει φιλικούς παράλληλους κύκλους ανάμεσα στους δρόμους του Θεού και τους δρόμους των ανθρώπων, είναι ψεύτικος για τη Βίβλο και σκληρός για τις ψυχές των οπαδών του. Η πίστη του Χριστού δεν παραλληλίζεται με τον κόσμο, διασταυρώνεται μαζί του. Όταν ερχόμαστε στον Χριστό δεν ανεβάζουμε την παλαιά ζωή μας σε ένα υψηλότερο επίπεδο – την εγκαταλείπουμε στο σταυρό. Ο σπόρος του σίτου πρέπει να πέσει στο χώμα και να πεθάνει.

Εμείς που κηρύττουμε το Ευαγγέλιο δεν πρέπει να σκεφτόμαστε σαν πράκτορες δημόσιων σχέσεων, που στέλνονται για να δημιουργήσουν καλές σχέσεις μεταξύ του Χριστού και του κόσμου. Δεν πρέπει να νομίζουμε ότι μας ανατέθηκε να κάνουμε τον Χριστό αποδεκτό στις μεγάλες επιχειρήσεις, στον Τύπο, στον κόσμο του αθλητισμού ή στη σύγχρονη εκπαίδευση. Δεν είμαστε διπλωμάτες αλλά προφήτες και το μήνυμά μας δεν είναι συμβιβασμός αλλά τελεσίγραφο.

Ο Θεός προσφέρει ζωή, αλλά όχι μια βελτιωμένη παλιά ζωή. Η ζωή που προσφέρει το Ευαγγέλιο είναι ζωή που βγαίνει από το θάνατο. Στέκεται πάντα στην κάθετη ράβδο του σταυρού. Όποιος την κατέχει πρέπει να περάσει κάτω από την οριζόντια ράβδο. Πρέπει να αποκηρύξει τον εαυτό του και να συμφωνήσει με την απόφαση του Θεού που είναι ακριβώς εναντίον του. Τι σημαίνει αυτό για τον μέσο άνθρωπο, τον καταδικασμένο άνθρωπο που βρήκε τη ζωή στον Ιησού Χριστό; Πώς μπορεί αυτή η θεολογία να μεταφραστεί σε πρακτική ζωή; Απλά, πρέπει να μετα-

νοήσει και να πιστέψει. Πρέπει να εγκαταλείψει όχι μόνο τις αμαρτίες του αλλά να εγκαταλείψει και τον ίδιο τον εαυτό του. Να μην σκεπαστεί τίποτα, να μην υπερασπιστεί τίποτα, να μη δικαιολογήσει τίποτα. Να μην προσπαθήσει να θέσει όρους στον Θεό, αλλά να σκύψει το κεφάλι του ακούγοντας την αυστηρή δυσαρέσκεια του Θεού και να αναγνωρίσει πως είναι άξιος μόνο για να πεθάνει.

Αφού το κάνει αυτό, μπορεί κατόπιν να κοιτάξει με απλή εμπιστοσύνη στον αναστημένο Λυτρωτή και από Εκείνον να πάρει ζωή και αναγέννηση και καθαρισμό και δύναμη. Ο σταυρός που τελείωσε τη γήινη ζωή του Ιησού βάζει τώρα ένα τέλος στον αμαρτωλό, και η δύναμη που ανέστησε τον Χριστό από τους νεκρούς ανασταίνει τώρα τον άνθρωπο σε μια νέα ζωή μαζί με τον Χριστό. (Ρωμ. 6/ς).

Σε οποιονδήποτε μπορεί να έχει αντίθετη γνώμη ή νομίζει πως αυτά είναι μια στενή και ιδιωτική άποψη για την αλήθεια, ας μου επιτραπεί να πω ότι ο Θεός έχει θέσει τη σφραγίδα της έγκρισής Του επάνω σε αυτό το μήνυμα από τις μέρες του Παύλου μέχρι σήμερα. Είτε το πούμε με αυτά τα λόγια είτε όχι, αυτό είναι το περιεχόμενο όλου του κηρύγματος που έχει φέρει ζωή και δύναμη στον κόσμο μέσω των αιώνων. (...)

Τολμούμε εμείς, οι κληρονόμοι μιας τέτοιας κληρονομιάς δύναμης, να πλαστογραφήσουμε την αλήθεια; Τολμούμε εμείς να σβήσουμε με τις γόμες μας τις γραμμές του σχεδιαγράμματος ή να τροποποιήσουμε το σχέδιο που μας παρουσιάστηκε; Μη γένοιτο. Ας κηρύξουμε τον παλιό σταυρό και τότε θα γνωρίσουμε την παλαιά δύναμη.

Πατέρες του έθνους ή βολεμένοι μεγαλοκτηματίες;

Από το περιοδικό «Ιωάννης ο Βαπτιστής» (Ιουλ. 2007, σελ. 111), μεταφέρουμε το παρακάτω σχόλιο για το οποίο κανείς δε μπορεί να φέρει αντίρρηση, παρά μόνο να το λάβει σοβαρά υπόψη του.

Αποκάλυψις και πάλι το «Πόθεν έσχες;» των Ελλήνων βουλευτών. Εξαιρέσεις ελάχιστες οι έχοντες τα αναγκαία (άντε, και κάτι παραπάνω!). Οι περισσότεροι δεν είναι έχοντες. Είναι κατέχοντες. Είναι πλεονεκτικά κατέχοντες. Είναι πλουτοκρατικά κατέχοντες. Είναι «βασιλικά» και «αυτοκρατορικά» κατέχοντες.

• Μεγαλώνυμοι και περιώνυμοι βουλευτές, εκπρόσωποι είτε του σοσιαλισμού, είτε του φιλελευθερισμού, παρουσιάζονται με πέντε, με δέκα, με είκοσι, ακόμα και με τριάντα και σαράντα ακίνητα! Διαθέτουν μετοχές και καταθέσεις πολλών εκατομμυρίων ευρώ. Είναι κάτοχοι πολυτελέστατων σκαφών κ.λπ.

Τρία τα ερωτήματα:

• Το πρώτο: «Πόθεν έσχον;». Πώς απέκτησαν την τεράστια περιουσία; Οι περισσότεροι μπήκαν φτωχοί στο δημόσιο βίο και την πολιτική. Πώς αναρριχήθηκαν στις κορυφές του άτιμου πλούτου (δεν υπάρχει τίμιος πλούτος);

Ισχυρίζονται μερικοί, ότι η περιουσία τους είναι κληρονομική. Δηλαδή, δεν είναι παιδιά του λαού αλλά παιδιά «τσιφλικιών»!

Δεν σκέφτηκαν ποτέ, ότι ανεξάρτητα απ' τον τρόπο κτήσεως και αποκτήσεως, ο

πλουτισμός τους κι η πολυτελείά τους συνιστούν πρόκληση για το λαό;

• Το δεύτερο: Έχει σχέση όχι με την κτήση, αλλά με τη χρήση. Ο λαός τους βγάζει βουλευτές! Αυτοί δεν πρέπει στο λαό να προσφέρουν τίποτε;

Φωνάζουν απ' το βήμα του λαού (της Βουλής) για τα ομόλογα των ασφαλιστικών ταμείων του λαού. Για τα δικά τους ομόλογα γιατί δεν μιλάνε;

Παριστάνουν τους προστάτες του λαού που όντως μεγάλο τμήμα του ζει με συντάξεις πείνας και βρίσκεται κάτω απ' το όριο της φτώχειας. Και οι ίδιοι ζουν σαν μαχαργιάδες. Πολιτικός αρχηγός, «λαοπατέρας», διαθέτει περιουσία εκατό φορές περισσότερη από ένα μεροκαματιάρη Έλληνα!

• Το τρίτο έχει να κάνει με την ιστορία αυτού του τόπου. Δεν θυμίζουμε μόνο τους μεγάλους ευεργέτες, που τα έδιναν όλα για σχολεία, νοσοκομεία κι άλλα κοινωφελή έργα. Θυμίζουμε κυρίως εκείνους, που και χρήμα και αίμα έδωσαν άφθονο για την Πατρίδα. (...)

• Όλα για την Πατρίδα! έλεγαν κάποτε οι αγαπώντας το Γένος.

• Όλα από την Πατρίδα! λένε σήμερα όσοι αντί να βουλεύονται, **βολεύονται σε υψηλούς δημόσιους θώκους!** **❶**

Το περιοδικό αυτό ΔΕΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΛΟΓΕΙ.
Δεν υποστηρίζει κανένα κόμμα ή πολιτική παράταξη.
Πληροφορεί και σχολιάζει. Η κρίση ανήκει στους αναγνώστες!

Να τους ψηφίσουμε ή όχι;

Στο πρώτο χρόνο έκδοσης του «Τ», είχαμε δημοσιεύσει μια σειρά μελετών με θέμα «Χριστιανός και Πολιτική». Τότε κάποιοι αντέδρασαν ή και γέλασαν με όσα υποστηρίζαμε, όμως τα πράγματα επαληθεύουν ξανά τον «Τ», επειδή η αλήθεια, όσο και αν κρυφτεί, κάποτε θα αποκαλυφθεί. Ο πρόεδρος των ΗΠΑ Αβραάμ Λίνκολν είχε παραδεχτεί ότι, «Μπορείς να κοροϊδεύεις όλον τον κόσμο μερικές φορές. Μπορείς να κοροϊδεύεις ένα μέρος του κόσμου κάθε φορά. Αλλά δεν μπορείς να κοροϊδεύεις όλο τον κόσμο κάθε φορά». Δυστυχώς, όμως, φαίνεται πως ο δικός μας λαός έχει το "χαρακτηριστικό" να δέχεται να τον κοροϊδεύουν ΚΑΘΕ ΦΟΡΑ.

Εν όψει των επικείμενων εκλογών και με τη βεβαιότητα πως οι ίδιοι περίπου άνθρωποι και σίγουρα οι ίδιοι σχηματισμοί

θα διεκδικήσουν μεταξύ των άλλων και τις ψήφους των Χριστιανών, αναδημοσιεύουμε παρακάτω μερικά επιλεκτικά αποσπάσματα από τα **Πρακτικά της Βουλής των Ελλήνων**, ενδεικτικά του κλίματος που επικρατεί –άλλες φορές φανερά και πολύ περισσότερες κρυφά– μεταξύ των μελών της Εθνικής Αντιπροσωπείας. Με τούτο δεν θέλουμε να ξεχωρίσουμε τους πατέρες του έθνους, αφού είναι πιστά αντίγραφα της ελληνικής μας κοινωνίας. Απλά παρουσιάζουμε μια εικόνα που καλό είναι να θυμούνται οι αναγνώστες του «Τ» όταν θα κληθούν να εξασκήσουν το "ύψιστο δημοκρατικό τους δικαίωμα".

ΣΗΜ. «Τ»: Βάλαμε μόνο τα αρχικά των ονομάτων διότι δεν ενδιαφέρουν εδώ ούτε τα πρόσωπα ούτε τα κόμματα, μόνο υπογραμμίσαμε κάποιες ενδεικτικές φράσεις.

Σαν δεν ντρέπεστε!

<http://www.parliament.gr/ergasies/s/howfile.asp?file=end070702.txt>

Γ.Π.: Την επόμενη φορά, που θα παριστάνετε τον οικολόγο, κύριε Κ, και θα επιδεικνύετε τις ευαισθησίες σας σε διάφορα συνέδρια, τυπώστε αυτή τη δήλωση και μοιράστε την. Διότι **δεν έχετε τσίπα, κύριε Κ. Δεν έχει τσίπα η Κυβέρνησή σας.**

Ι.Κ.: Σαν δεν ντρέπεστε!

Γ.Π.: Εσείς να ντρέπεστε. Πηγαίνετε να περπατήσετε. Εγώ πήγα. Δεν τολμάτε.

Π.Π.: Ξεκίνησε να μιλάει για «έλλειψη τσίπας» και χρησιμοποίησε τέτοια φρασεολογία, που είχε χρόνια να ακούσει η Βουλή των Ελλήνων, γυρίζοντας σε άλλες εποχές (...) Δεν θα μπω στον πειρασμό να απαντήσω στον ίδιο τόνο. Δεν πρόκειται να του πω ότι **του λείπει η τσίπα της ευθύνης** μέσα στη Βουλή των Ελλήνων, γι' αυτό το οποίο εξέφραζε με την πολιτική του στο παρελθόν. Θα του πω, όμως, ότι ήταν ένα κλασικό **δείγμα πολιτικής μικροψυχίας** που δείχνει, όταν δεν δίστασε τον πόνο, την αγωνία, το δράμα, το οποίο υπάρχει αυτήν τη στιγμή, να τα εκμε-

ταλλευτεί για μικροπολιτικούς λόγους.(...)

Κ.Κ.: Και έχετε το θράσος να μιλάτε για «τσίπα» και να μας απευθύνετε κατηγορίες; Το σύνθημά σας γύρισε μπούμεραγκ: **Φέρτε πίσω εσείς τα λεφτά, κύριε Π. Αλλιώς, σιωπήστε!**

Επιδότησεις σε 500 πεθαμένους.

<http://www.parliament.gr/ergasies/showfile.asp?file=es070706.txt>

Ε.Μ.: Εμείς παραδείγματος χάριν δεν θα δίναμε επιδοτήσεις σε πεντακόσιους πεθαμένους του ελαιολάδου και **πρέπει να ντρέπεστε γι' αυτό. Δίνατε επιδοτήσεις σε πεθαμένους** και ζητάτε τώρα επιτακτικά να δώσουμε επιδότηση σε αγρότες, οι οποίοι είτε δεν έχουν τα χωράφια, είτε έχουν συγκρουόμενα αγροτεμάχια, είτε δηλώνουν

το ίδιο αγροτεμάχιο δύο-τρεις, όπως κάνατε επί των ημερών σας. **Πρέπει να ντρέπεστε και τουλάχιστον να σιωπάτε.**

Ε.Α.: Θα έπρεπε να ντρέπεστε, μιας και χρησιμοποιήσατε αυτή τη λέξη και εσείς ο ίδιος και μάλιστα δεν θα έπρεπε να λέτε τίποτα για τη μεγάλη σας προσφορά στην προστασία των δασών.

Δεν γλύφω εκεί που έφτυνα.

<http://www.parliament.gr/ergasies/showfile.asp?file=es050630.txt>

Σ.Μ.: Και εγώ τη γνώμη μου, κυρία Πρόεδρε, τη λέω, κύριε Π. και **δεν συνηθίζω να γλύφω εκεί που έφτυνα, όπως κάνετε εσείς τώρα** με το νόμο Ρ., διότι αυτό κάνετε!

Και **πρέπει να ντρέπεστε για τη συμπεριφορά σας!**

Γ.Α.: Είναι απαράδεκτο να υιοθετείτε αστήρικτες κατηγορίες οι οποίες έχουν ήδη

απαντηθεί στη Βουλή και δεν έχω να πω τίποτα παραπάνω. **Θα πρέπει να ντρέπεστε απλώς.**

Χ.Κ.: Μα, τι πράγματα είναι αυτά! Δεν είναι δυνατόν να λέγονται τέτοια πράγματα εδώ. Είναι δυνατόν να είναι αυτή συμπεριφορά κοινοβουλευτικών στελεχών;

Α.Δ.: Τώρα, η φράση του κ. Α., το «πρέπει να ντρέπεστε» δείχνει όλη την αλαζονεία και την υπεροψία την οποία απέκτησε αυτή η Κυβέρνηση σε μηδέν χρόνο, την εμπάθεια απέναντι στους αντιπάλους της και βέβαια την ανάγωση συμπεριφορά του. Γι' αυτό και ζητώ να ανακαλέσει αμέσως.

Γ.Α.: Θα ανακαλέσω μόλις ανακαλέσετε τους χαρακτηρισμούς που είπατε από το Βήμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Θα κάνω μια πρόταση. Και οι δυο λέξεις, κύριε Υπουργέ και κυρία Δ., να απαλειφθούν από τα Πρακτικά, ώστε να μην υπάρχουν οξύτητες. Το «ντρέπεστε»...

Γ.Α.: Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Ένα λεπτό, κύριε συνάδελφε. Δεν θέλει δικηγόρους κανένας εδώ

μέσα. Να γίνεται σωστά η συζήτηση. Κύριε Υπουργέ, ως προς τη λέξη **«πρέπει να ντρέπεστε»...**

Γ.Α.: Κύριε Υπουργέ, αν απαλειφθεί από τα Πρακτικά το τελευταίο τμήμα της ομιλίας της κ. Δ., η οποία έθεσε ηθικό θέμα για τον Υπουργό Οικονομίας, εγώ θα ανακαλέσω τη λέξη που είπα ότι **πρέπει να ντρέπεται.**

Α.Δ.: Η θέση μου ήταν απολύτως πολιτική και αν έχει πολιτικά ν' απαντήσει ο κ. Α., ν' απαντήσει. Όχι με **εκφράσεις καφεενείου.** Με πολιτικά επιχειρήματα αν μπορεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Και «οι εκφράσεις καφεενείου», κυρία Δ. είναι προσωπική αιχμή.

Α.Δ.: Το **«μη ντρέπεστε»** τι είναι, κύριε Χ.; Εγώ έβαλα ένα πολιτικό ζήτημα. Αν διαφωνεί να πει ότι απορρίπτει τη θέση του κ. Ε. Το **«μην ντρέπεστε»** δεν είναι έκφραση Κοινοβουλίου.

Χ.Κ.: Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε. Ο κύριος Υπουργός Οικονομικών στην κοινοβουλευτική επιτροπή **απεκάλεσε τους Βουλευτές του [κόμματός μας] χούλιγκανς. Είναι κοινός συκοφάντης.**

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Κύριε Κ., δώσατε κάποια στοιχεία. Θα περιμένουμε να έρθει ο Υπουργός...

Μ.Τ.: **Θα πρέπει να ντρέπεστε.**

Χ.Κ.: **Εσείς να ντρέπεστε.**

Μ.Τ.: **Δεν ντρέπεστε;** Είστε και παλιός κοινοβουλευτικός!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Σας παρακαλώ πάρα πολύ!

Μ.Τ.: **Διδάσκετε ήθος εδώ μέσα.**

Ψευδολογείτε, λέτε ανακρίβειες.

<http://www.parliament.gr/ergasies/showfile.asp?file=end070625.txt>

Και στα πρακτικά αυτής της συνεδρίασης υπάρχει πολύ ενδιαφέρον για όσους θα ήθελαν να τα διαβάσουν. ☛

Διαβάσματα

📖 Προσπαθούμε να διατηρούμε το ύφος και την ορθογραφία του πρωτότυπου.

Ενδύουν τον Αρχιερέα!

Ο πολυγραφότατος Αρχιμ. Δαν. Αεράκης έγραψε στο περιοδικό «Ιωάννης ο Βαπτιστής» (Ιούν. 2007, σελ. 88-89) τα εξής σχετικά με τα άμφια των αρχιερέων:

Ολόκληρη ιεροτελεστία είναι το ντύσιμο του αρχιερέα, δηλαδή, του επισκόπου, προκειμένου να προστεί της θείας Λειτουργίας. Υπάρχουν βέβαια και **ταπεινοί επίσκοποι**, που δεν θέλουν παρατρεχάμενους, για να τους ντύσουν. Δεν στέκουν ακίνητοι στη σολέα ή μπροστά στην αγία τράπεζα, με τα χέρια τεντωμένα, περιμένοντας διάκους και παπάδες για να τους φορέσουν τα πολυτελή και χρυσοκέντητα άμφια! Οι ταπεινοί επίσκοποι μόνοι τους περιβάλλονται **σεμνά και απλά άμφια**. Προσεύχονται με δέος. Τρέμουν με τη σκέψη, ότι θ' αγγίξουν την αγία τράπεζα, ότι ανάξιοι όντες δέχτηκαν την «της ιερωσύνης χάριν».

Η θεραπεία του ολέθριου για το εκκλησιαστικό ήθος και τη λειτουργική παράδοση πάθους, που λέγεται **εμφανισιακή μεγαλοπρέπεια** και προκλητική **πολυτέλεια**, είναι να προβληθούν τα άμφια των αγίων ιερέων, που ήσαν «ιερέων ποδήρη κατακοσμούμενοι και αιμάτων τοις ρείθροις επισταζόμενοι» (απολυτίκιο αγίου Ελευθερίου). Αν δούμε την **αμφίεση** των αγίων μαρτύρων αρχιερέων, τότε θα κλάψουμε για τη **μεταμφίεση** πολλών σημερινών αρχιερέων (και ιερέων). (...)

Ο ιερός Χρυσόστομος θαυμάζει την **απλότητα** και την αγιότητα του Παύλου,

που τον έχει ως πρότυπο δικό του, άλλα και κάθε επισκόπου και πρεσβυτέρου. Ο λειτουργός της Εκκλησίας δεν φαντάζει με τα χρυσοστόλιστα άμφια, με τους επιστήθιους σταυρούς και τα εγκόλπια, με τα αυτοκρατορικά στέμματα στο κεφάλι, με σκήπτρο εξουσίας στο χέρι.

Αυτά όλα είναι για τον **κόμπο** [σημ. «Τ»: κομπασμό], όχι για τον **κόσμο**. Είναι για την **αλαζονεία**, όχι για την **αγάπη**.

Ο συνεσταλμένος λειτουργός, που αποβλέπει στη **διακονία**, κι όχι στην επιβλητική **εξουσία**, είναι ντυμένος τα άμφια της ελεημοσύνης, της απλότητας, της ταπεινοφροσύνης, της αγνότητας και της αγιότητας. «Ο ελεήμων λειτουργός ου ποδήρη ενδέδεται, ουδέ κώδωνας περιφέρει, ουδέ στέφανον αναδείται, αλλά αναβέβληται της φιλανθρωπίας την στολήν, της ιεράς εσθήτος ούσαν αγιωτέραν» (Ε.Π.Ε. 19,526). Μετάφραση: Ο ελεήμονας κληρικός δεν φοράει εντυπωσιακά άμφια, ούτε είναι φορτωμένος με στολίδια, ούτε στο κεφάλι έχει στεφάνι. Φοράει τη στολή της φιλανθρωπίας, που είναι η πιο αγνή ιερατική στολή.

Αυτά δεν σημαίνουν, ότι δεν διακρίνονταν οι λειτουργοί της Εκκλησίας και από εξωτερικά άμφια. Αλλ' όπως σ' άλλα σημεία τονίζει ο ιερός Πατήρ, τα λειτουργικά άμφια ήταν κυρίως **λευκά και απλά**. Άλλωστε πώς θα ναι ντυμένος την ελεημοσύνη, τη θυγατέρα του Θεού, ένας λειτουργός, όταν είναι ντυμένος τη θυγατέρα του διαβόλου, που είναι η επιδεικτική **πολυτέλεια**; Λέει σχετικά ο άγιος Ιωάννης, ο πατέρας της λειτουργίας μας και του λει-

τουργικού μας ήθους: «Όταν μη προς επίδειξιν ανθρώπων ποιή, καν η οικουμένη είδεν, ουδείς είδεν, επειδή ου ούτως εποίησας» (Ε.Π.Ε. 19,526).

Μετάφραση: Όταν κάτι δεν το κάνεις για επίδειξη, κι αν όλη η οικουμένη σε βλέπει, είναι σαν να μη σε βλέπει κανένας, αφού εσύ δεν το έκανες για να σε δουν! (...)

Υπάρχει κι ο Αρχιερέας εκείνος, που αφέθηκε στα χέρια πολλών άλλων αρχιερέων, για να τον ντύσουν, προκειμένου να τελέσει τη σπουδαία λειτουργία Του.

Οι αρχιερείς των Ιουδαίων φρόντισαν να παραδοθεί ο **Χριστός** στην κοσμική εξουσία για να σταυρωθεί. «Οι αρχιερείς παρέδωκάν σε εμοί» (Ιωάν. 18/1η/36), του λέει ο Πιλάτος. Ο Χριστός εκούσια πορευόταν προς το Σταυρό, για να τελέσει τη λειτουργία της σωτηρίας μας και ν' αναδειχθεί ο **μοναδικός Αρχιερέυς** «εις τους αιώνες». Αλλά προκειμένου για τη μετοχή των κακών αρχιερέων, σημασία έχει η **ψήφος** τους. Η σύνοδός τους δεν ψήφισε τον Άγιο. Ψήφισε τον άγριο! «Οι αρχιερείς έπεισαν τους όχλους, ίνα αιτήσωσι τον Βαρβαβάν» (Ματθ. 27/κζ/20).

Η εικόνα των σημερινών "αρχιερέων" είναι τόσο διαφορετική από οτιδήποτε προβλέπεται ή διδάσκεται στις Άγιες Γραφές, όσον απέχει η ανατολή από τη δύση. Καμία πνευματική σημασία, καμία ουσιαστική προσφορά. Μόνο ο σκανδαλισμός των πιστών και μερικών ευσυνείδητων εκκλησιαστικών ανθρώπων που εξακολουθούν ακόμη να έχουν αισθητήρια και πνευματικές ευαισθησίες. Όσο για τους άηθους, τους μωροφιλόδοξους, αυτούς δυστυχώς θα τους θάψουν με τα πολυτελή τους άμφια, που όμως σε τίποτα δεν πρόκειται να τους βοηθήσουν όταν θα συναντήσουν τον δίκαιο Κριτή. Αντί λοιπόν να προκαλούν και να σκανδαλίζουν, όταν

μάλιστα ξέρουν την αλήθεια, ας ταπεινωθούν ώστε να μην παίρνουν επάνω τους την ευθύνη της μυθόπετρας για την οποία μίλησε ο Χριστός: «Όστις σκανδαλίση ένα των μικρών τούτων των πιστευόντων εις εμέ, συμφέρει εις αυτόν να κρεμασθή μύλου πέτρα επί τον τράχηλον αυτού και να καταποντισθή εις το πέλαγος της θαλάσσης» (Ματθ. 18/1η/6).

www.ioannisvaptistis.gr

Ποια έργα σώζουν

Σε άρθρο του θεολόγου κ. **Αθ Μουστάκη**, στο περιοδικό «Πειραιϊκή Εκκλησία», (Ιούν. 07, σελ. 7), διαβάσαμε:

(...) Ο άνθρωπος δεν σώζεται από τις καλές του πράξεις, αλλά από το κίνητρο που τον οδήγησε στην επιτέλεση αυτών των πράξεων, δηλαδή την αγάπη. Στην πίστη μας δεν υπάρχουν πράξεις εκ των προτέρων καλές ή εκ των προτέρων κακές. Τα πάντα κρίνονται από το κίνητρο, τη διάθεση, την πρόθεση. Η φιλανθρωπία, για παράδειγμα, δεν ωφελεί αυτόν που την κάνει αν δεν έχει ως κίνητρο την προσφορά στο συνάνθρωπο. (...)

Σωστό και λάθος ανάμεικτα μέσα σε τόσο λίγες γραμμές. Είναι σωστό ότι «ο άνθρωπος ΔΕΝ ΣΩΖΕΤΑΙ από τις καλές του πράξεις». Δεν φτάνει να κάνεις κάτι. Σημασία έχει και γιατί το κάνεις. Όμως είναι λάθος ότι δεν υπάρχουν πράξεις «εκ των προτέρων καλές ή κακές». Μια μοιχεία, μια έκτρωση κ.λπ. οπωσδήποτε είναι "εκ των προτέρων κακές πράξεις".

Βέβαια εμείς πιστεύουμε ότι ο αρθρογράφος δεν διαφωνεί με τα παραπάνω, όμως η διατύπωσή του αφήνει περιθώρια για αντιλήψεις που οδηγούν σε λάθος πρακτικές, κάτι που συχνά συμβαίνει, γι' αυτό και ο σχολιασμός μας.

Ζούμε με αρχές ή με την κουλτούρα;..

Τι λέει η Βίβλος για τη Σεμνότητα;

Στις ημέρες που ζούμε και ιδιαίτερα τα καλοκαίρια, μεγάλος είναι ο προβληματισμός που αντιμετωπίζουν οι πιστοί νέοι αναφορικά με το πώς πρέπει να ντύνονται και να παρουσιάζονται. Η κ. Kelli Mahoney είναι σύμβουλος νεολαίας σε διάσημο ιστοχώρο που επισκέπτονται χιλιάδες νέοι καθημερινά και οι γνώμες της μάλλον είναι ενδιαφέρουσες.

Η μόδα αποτελεί ένα μεγάλο μέρος της ζωής κάθε χριστιανού εφήβου. Ωστόσο, όπως ακριβώς σε κάθε άλλη περιοχή της ζωής μας, η διάκριση είναι σημαντική. Πολλά περιοδικά μόδας προωθούν μπλούζες και φορέματα κομμένα κοντά και επίσης αποκαλυπτικές φούστες και σορτς. Ενώ πολλοί χριστιανοί νέοι που θέλουν να είναι μοντέρνοι, θέλουν επίσης να είναι σεμνοί. Έτσι, ποια συμβουλή δίνει η Βίβλος σχετικά με τη σεμνότητα και πώς μπορεί να εφαρμοστεί στη σημερινή μόδα;

Γιατί πρέπει οι χριστιανοί νέοι να είναι σεμνοί;

Ως Χριστιανοί η συμπεριφορά σας καθορίζει το πώς βλέπουν οι άλλοι εσάς και την πίστη σας. Η σεμνότητα στην εμφάνισή σας είναι μια μεγάλη μαρτυρία στους γύρω σας όπως και τα λόγια σας. Ένα ζήτημα που πολλοί μη-Χριστιανοί έχουν με τους πιστούς είναι ότι οι πιστοί τείνουν να είναι υποκριτικοί. Αν κηρύσσετε την αγνότητα και τη σεμνότητα στους άλλους φορώντας αποκαλυπτικά ενδύματα, μπορεί να θεωρηθείτε υποκριτής. Αν όμως είστε σεμνοί επιτρέπε-

τε στους ανθρώπους να δουν περισσότερο την εσωτερική σας πίστη παρά την εξωτερική σας εμφάνιση.

«Να έχετε καλήν την διαγωγήν σας μεταξύ των εθνών, ίνα ενώ σας καταλαλούσιν ως κακοποιούς, εκ των καλών έργων, όταν ιδωσιν αυτά, δοξάσωσι τον Θεόν εν τη ημέρα της επισκέψεως» (Α΄ Πέτρ. 2/β/12).

Πώς μπορώ να είμαι σεμνός και μοντέρνος;

Η διάκριση είναι πάντα απαραίτητη όταν αγοράζετε τα ρούχα σας.

Ένας τρόπος για να διακρίνει κανείς αν ένα σύνολο είναι σεμνό, είναι να αναρωτηθεί γιατί το αγοράζει. Είναι κάτι που σου αρέσει ή έχει ως σκοπό να τραβήξει την προσοχή των άλλων επάνω σου; Αγοράζετε τα ρούχα σας για να προσελκύσετε το αντίθετο φύλο; Ποιο είδος προσοχής επιδιώκετε;

Θυμηθείτε, ότι δεν είναι χριστιανικό να βάζετε σε πειρασμό τους άλλους μέσω των ρούχων σας. Έτσι αν κάτι είναι αποκαλυπτικό ή διαπιστώνετε ότι οι άνθρωποι παίρνουν λανθασμένη εντύ-

πωση από τα ρούχα σας, τότε μπορεί να είναι καλό να αξιολογήσετε εκείνο το κομμάτι με μια διακριτική καρδιά. Υπάρχει αφθονία ωραίων ρούχων διαθέσιμη για τους χριστιανούς νέους, που είναι και σεμνά και μοντέρνα. Δεν είναι αμαρτία να σου αρέσουν τα όμορφα ρούχα, αλλά είναι αμαρτία όταν η επιθυμία σου για τη μόδα γίνεται σημαντικότερη από την πίστη σου.

«Ωσαύτως και αι γυναίκες με στολήν σεμνήν, με αιδώ και σωφροσύνην να στολίζωσιν εαυτάς, ουχί με πλέγματα ή χρυσόν ή μαργαρίτας ή ενδυμασίαν πολυτελή» (Α΄ Τιμ. 2/β/9).

«Των οποίων ο στολισμός ας ήναι ουχί ο εξωτερικός, ο του πλέγματος των τριχών και της περιθέσεως των χρυσίων ή της ενδύσεως των ιματίων, αλλ' ο κρυπτός άνθρωπος της καρδιάς, κεκοσμημένος με την αφθαρσίαν του πράου και ησυχίου πνεύματος, το οποίον ενώπιον του Θεού είναι πολύτιμο» (Α΄ Πέτρ. 3/γ/3-4).

Τι λέει η Βίβλος για την εμφάνιση;

Η μόδα και η εμφάνιση βασιλεύουν δυναμικά σήμερα. Η διαφήμιση σε καθημερινή βάση μας βομβαρδίζει με τρόπους για να βελτιώσουμε την εμφάνισή μας. Προγράμματα όπως τα «Τι να μην φορέσεις» και «Ο Μεγαλύτερος Χαμένος» παρουσιάζουν τους ανθρώπους να αλλάζουν τον τρόπο που φαίνονται σαν κάτι σημαντικό. Λένε στους ανθρώπους ότι δεν είναι αρκετά ευπαρουσίαστοι, γι' αυτό συνιστούν να χρησιμοποιήσουν τα μπότοξ και πλαστικές χειρουργικές επεμβάσεις όπως τα είδωλά τους.

Η Βίβλος, αντίθετα, λέει ότι πρέπει να υιοθετήσουμε μια διαφορετική μέθο-

δο στην εμφάνισή μας από αυτό που είναι η επικρατούσα ιδέα της κοινωνίας της ομορφιάς.

Τι είναι σημαντικό για τον Θεό;

Ο Θεός δεν εστιάζει στην εξωτερική μας εμφάνιση. Ενδιαφέρεται περισσότερο για το εσωτερικό μας. Η Βίβλος μας λέει ότι το ενδιαφέρον του Θεού είναι για την ανάπτυξη της εσωτερικής μας ομορφιάς, έτσι ώστε να μπορεί να προβάλλεται σε όλα όσα κάνουμε και είμαστε.

«Και είπε Κύριος προς τον Σαμουήλ, Μη επιβλέψης εις την όψιν αυτού ή εις το ύψος του αναστήματος αυτού, επειδή απεδοκίμασα αυτόν· διότι δεν βλέπει ο Κύριος καθώς βλέπει ο άνθρωπος· διότι ο άνθρωπος βλέπει το φαινόμενο, ο δε Κύριος βλέπει την καρδίαν» (Α΄ Σαμ. 16/ις/7).

Αλλά οι αξιόλογοι άνθρωποι φαίνονται ωραίοι...

Συμβαίνει αυτό όλες τις φορές; Η εξωτερική εμφάνιση δεν είναι ο καλύτερος τρόπος για να κρίνεις πόσο σημαντικό είναι ένα άτομο.

Ένα παράδειγμα ήταν κάποιος Ted Bundy. Αυτός ήταν ένας πολύ όμορφος άνδρας που στη δεκαετία του '70 δολοφόνησε πολλές γυναίκες πριν τον συλλάβουν. Ήταν ένας συστηματικός δολοφόνος, επειδή ήταν πολύ γοητευτικός και όμορφος. Άνθρωποι όπως ο Ted Bundy χρειάζονται για να μας θυμίζουν ότι το εξωτερικό δεν ταιριάζει πάντα με το εσωτερικό του ανθρώπου.

Το πιο σημαντικό είναι να κοιτάξουμε στον Ιησού. Εδώ έχουμε τον Υιό του Θεού που ήρθε στη γη ως άνθρωπος. Διέκριναν οι άνθρωποι στην εξωτερική

εμφάνισή Του κάτι διαφορετικό από έναν απλό άνθρωπο; Όχι. Αντίθετα κρεμάστηκε σε έναν σταυρό και πέθανε. Οι συνάνθρωποί Του δεν είδαν πέρα από την εξωτερική Του εμφάνιση για να δουν την εσωτερική ομορφιά και αγιότητά Του.

«Άρα από των καρπών αυτών θέλετε γνωρίσει αυτούς» (Ματθ. 7/ζ/20).

Είναι λοιπόν σπουδαίο να φαίνεσαι ωραίος;

Δυστυχώς ζούμε σε έναν επιφανειακό κόσμο όπου οι άνθρωποι κρίνουν από την εμφάνιση. Όλοι θα θέλαμε να μην ανήκουμε στην πλειοψηφία, και όλοι να κοιτάζουμε πέρα από αυτό που φαίνεται στο εξωτερικό, αλλά ουσιαστικά όλοι επηρεαζόμαστε από την εμφάνιση.

Η Βίβλος μας λέει ότι είναι σημαντικό να παρουσιαζόμαστε όσο το δυνατόν πιο ωραία, αλλά ο Θεός δεν μας καλεί να φτάνουμε στα άκρα. Είναι σημαντικό να ξέρουμε γιατί κάνουμε αυτά που κάνουμε ώστε να φανούμε ωραίοι. Αναρωτηθείτε δύο ερωτήσεις:

- Η προσοχή στην εμφάνισή σας πα-

**Η αμαρτία γδύνει
τον άνθρωπο.**

Ο Θεός τον ντύνει!

(Γένεσις 3/γ/7,21)

ρασύρει τα μάτια σας από τον Κύριο;

- Ενδιαφέρεστε περισσότερο για το βάρος σας, τα ρούχα ή τα καλλυντικά σας, από ό,τι για τον Θεό;

Εάν απαντήσετε, «ναι,» σε κάθε μία από αυτές τις ερωτήσεις, τότε μάλλον πρέπει να ρίξετε μια πιο προσεκτική ματιά στις προτεραιότητές σας. Η Βίβλος μας λέει να εξετάζουμε περισσότερο προσεκτικά τις καρδιές και τις ενέργειές μας παρά το παρουσιαστικό και την εμφάνισή μας.

«Εάν λοιπόν συνανέστητε μετά του Χριστού, τα άνω ζητείτε, όπου είναι ο Χριστός καθήμενος εν δεξιά του Θεού» (Κολ. 3/γ/17)

«Ψευδής είναι η χάρις και μάταιον το κάλλος· η γυνή η φοβουμένη τον Κύριον, αυτή θέλει επαινείσθαι» (Παρ. 31/λα/30).

Τα παραπάνω λόγια δεν γράφτηκαν από κάποιον κληρικό ή θρησκόληπτο αναχρονιστή αλλά από μια σύγχρονη κυρία που ζει μέσα στον σημερινό κόσμο και η γνώμη της είναι βαρύνουσα ανάμεσα σε χιλιάδες νέους και νέες.

Αν προσέξει κάποιος τις συμβουλές τις –που εμείς βρίσκουμε σύμφωνες με το λόγο του Θεού– θα έχει οπωσδήποτε κέρδος και σ' αυτή και στην αιώνια ζωή του.

Ας μην αφήνουμε τα κοσμικά μέσα ενημέρωσης να διαμορφώνουν τις συνήθειές μας – παραβιάζοντας αιώνιες και άγιες αρχές του Θεού.

Η αλήθεια δεν είναι πάντα με τους πολλούς ούτε με εκείνους που θέλουν να την εκμεταλλεύονται.

Η ανεξήγητη νίκη του Ισραήλ

Τον Ιούνιο που πέρασε συμπληρώθηκαν 40 χρόνια από τον Πόλεμο των Έξι Ημερών, μια μοναδική περίπτωση στη σύγχρονη ιστορία, που για πολλούς ακόμη παραμένει ανεξήγητη. Εκατόν τριάντα μία ώρες και πενήντα λεπτά χρειάστηκε το μικροσκοπικό έθνος του Ισραήλ για να καταστρέψει τους στρατούς Αιγύπτου, Ιορδανίας και Συρίας μεταξύ 5 και 10 Ιουνίου 1967, και με τον πόλεμο αυτό άλλαξε την κατάσταση της ιστορίας και της πολιτικής της Μέσης Ανατολής.

Περισσότεροι από 10.000 Αιγύπτιοι, 700 Ιορδανοί και 400 Σύριοι σκοτώθηκαν και περισσότεροι από 20.000 ήταν τραυματίες. Το Ισραήλ, από την πλευρά του, είχε λιγότερους από 800 νεκρούς και 2.563 τραυματίες ενώ συνέλαβε περισσότερους από 5.000 Αιγύπτιους (21 στρατηγούς) ενώ οι Ισραηλινοί αιχμάλωτοι ήταν μόλις 15. Η Αίγυπτος έχασε όλα της τα βομβαρδιστικά αεροπλάνα και τα περισσότερα μαχητικά ήδη από την πρώτη ημέρα του πολέμου. Σε μια εβδομάδα κατακτήθηκε η χερσόνησος του Σινά, η Λωρίδα της Γάζας, η Δυτική Όχθη, τα υψίπεδα του Γκολάν και όλη η Ιερουσαλήμ, μεγαλώνοντας έτσι το κράτος 3,5 φορές από το αρχικό του μέγεθος.

Εκείνο το διάστημα το Ισραήλ αντιμετώπιζε κίνδυνο εξάλειψης. Αίγυπτος και Συρία συνασπίστηκαν το Νοέμβριο του 1966 και η Συρία βομβάρδιζε συνεχώς ισραηλινά χωριά. Στις 15 Μαΐου (ημέρα της ανεξαρτησίας του Ισραήλ), αιγυπτιακά άρματα και στρατεύματα άρχισαν να κινούνται στη χερσόνησο του Σινά, μια ζώνη που πριν επιτηρούσαν δυνάμεις του Ο.Η.Ε., και ανα-

πτύχθηκαν κοντά στα σύνορα του Ισραήλ. Στις 22 Μαΐου η Αίγυπτος απέκλεισε τα στενά του Tiran, τη μόνη διέξοδο του Ισραήλ προς την Ασία και το πετρέλαιο, με σκοπό να πλήξει την οικονομία του. Αντίθετα τα εμπόλεμα κράτη είχαν οικονομική και άλλη βοήθεια από Ιράκ, Κουβέιτ, Σαουδική Αραβία, Σουδάν και Αλγερία.

Στο στρατιωτικό σύμφωνο ενώθηκε και η Ιορδανία, οπότε το Ισραήλ περιβαλλόταν πλέον από εχθρικά έθνη έτοιμα να επιτεθούν ξαφνικά. Το Ιράκ ενώθηκε στη συμμαχία στις 4 Ιουνίου και ο Πρόεδρός του είπε, **«Η ύπαρξη του Ισραήλ είναι ένα λάθος που πρέπει να αποκατασταθεί. Ο στόχος μας είναι σαφής: Να σβήσουμε το Ισραήλ από το χάρτη».**

Οι Άραβες κινητοποίησαν περισσότερους από 400.000 στρατιώτες, 2.000 άρματα και 800 αεροσκάφη, με πρόθεση να συντρίψουν το Ισραήλ, που δεν είχε άλλη επιλογή παρά να επιτεθεί. Αυτό έγινε στις 5 Ιουνίου όταν ο ισραηλινός πρωθυπουργός έδωσε διαταγές για επίθεση στις 7.10 το πρωί και 200 ισραηλινά αεροπλάνα κατάφεραν να εξουδετερώσουν την Αιγυπτιακή Αεροπορία ως τις 10.35 της ίδιας ημέρας.

Μια ώρα μετά άρχισαν επίθεση τα ισραηλινά άρματα στη χερσόνησο του Σινά και τη Λωρίδα της Γάζας. Προελαύνοντας από διαδρομές που δεν περίμενε η Αίγυπτος, ως το επόμενο πρωί η πρώτη γραμμή υπεράσπισης είχε ξεπεραστεί και ο Αιγυπτιακός Στρατός διέταξε υποχώρησή.

Αυτή η νίκη που απέφερε στο Ισραήλ τεράστια πλεονέκτηματα, κατέπληξε τον κό-

σμο και θα μπορούσε να εξηγηθεί μόνο ως θαύμα.

Τώρα το Ισραήλ είχε απόλυτη κυριαρχία στον αέρα και όταν η Συρία άνοιξε τρίτο μέτωπο βομβαρδίζοντας εβραϊκές εγκαταστάσεις, η ισραηλινή Πολεμική Αεροπορία κατέστρεψε 60 από τα 90 συριακά αεροσκάφη ως το απόγευμα της πρώτης ημέρας. Ως το τέλος της 7 Ιουνίου είχε καταληφθεί η Ιεριχώ και όλη η Ιερουσαλήμ. Εκείνη την ημέρα η Ιορδανία, κινδυνεύοντας να χάσει την πρωτεύουσά της Αμάν, υπέγραψε εκεχειρία.

Στο δυτικό μέτωπο, η Αίγυπτος συνέχισε την υποχώρησή της. Χωρίς να δουν ούτε έναν ισραηλινό στρατιώτη οι Αιγύπτιοι στρατιώτες διατάχτηκαν να καταστρέψουν τις βάσεις τους και να υποχωρήσουν προς τη διώρυγα του Σουέζ. Ο Δρ Abd al-Fattah al Tarki, αξιωματικός αιγυπτιακής τεθωρακισμένης ταξιαρχίας είπε: **«Όλοι έχασαν το νου τους. Ο στρατός στους δρόμους ήταν σε κατάσταση πλήρους κατάρρευσης. Ήταν μια σφαγή, μια καταστροφή. Το Ισραήλ δεν θα είχε επιτύχει ούτε το ένα τέταρτο της νίκης του αν δεν είχε δημιουργηθεί αυτή η σύγχυση και το χάος».** Οι Εβραίοι σταμάτησαν πλέον να συλλαμβάνουν αιχμαλώτους, εκτός από ανώτερους αξιωματικούς!

Ως το τέλος της 8 Ιουνίου τα ισραηλινά στρατεύματα είχαν φθάσει στη διώρυγα του Σουέζ και σε ακτίνα βολής από το Κάιρο και η Αίγυπτος υπέγραψε εκεχειρία. Την πέμπτη ημέρα το Ισραήλ έστρεψε την προσοχή του στη Συρία, για να σταματήσει ο βομβαρδισμός από τα υψίπεδα του Γκολάν. Το πρωί της έκτης ημέρας ο συριακός Στρατός ήταν σε πλήρη υποχώρηση, τα υψίπεδα του Γκολάν πέρασαν σε ισραηλινό έλεγχο και η Δαμασκός ήταν εκτεθειμένη. Μετά από έξι μέρες πολέμου, υπέγραψε εκεχειρία και η Συρία. **Ο πόλεμος είχε τελειώσει.**

Κανένα από τα επιτεύγματα του Ισραήλ δεν ήταν τόσο σημαντικό όσο η κατάληψη

Ισραηλινοί στρατιώτες στα θεμέλια του Ναού της Ιερουσαλήμ στις 7-6-1967

της Ανατολικής Ιερουσαλήμ, που έδωσε πρόσβαση στην πιο ιερή περιοχή τους. Όταν ο Στρατός κατέλαβε την Ιερουσαλήμ και τα ερείπια του ναού του Ηρώδη, οι στρατιώτες ξέσπασαν σε τραγούδια και προσευχές. Όλοι αναγνώριζαν ότι ο Θεός είχε κατευθύνει τη μάχη και δεν ντρέπονταν να το ομολογήσουν. **«Προφανώς κάποιος στον Ουρανό φρόντιζε από πάνω μας»**, είπε ο Rafael Eytan, Διοικητής Ταξιαρχίας Αλεξιπτωτιστών.

Σημειώνεται ότι το Ισραήλ δεν είχε προγραμματίσει να καταλάβει την Ιερουσαλήμ και τα περισσότερα από τα επιτεύγματα του στρατού ήρθαν απρογραμμάτιστα. Στόχος τους ήταν μόνο να αποτρέψουν την αιγυπτιακή απειλή. Δεν σχεδίαζαν να κατακτήσουν το Σινά και τη Δυτική Όχθη ή να καταλάβουν τα υψίπεδα του Γκολάν. Ακόμη και το πιο σημαντικό γεγονός του πολέμου, δηλαδή η κατάληψη της Ιερουσαλήμ, προέκυψε από τις κινήσεις των εχθρών. **Προφανώς ο Θεός ήταν τότε με το μέρος του Ισραήλ!**

Συνέχεια στη σελίδα 31 >>>

ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ (:)

ΙΕΡΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΔΟΚΟΥΝ

Με απόφασή της (Εγκύκλιος 2776) η Ιερά Σύνοδος απαγορεύει στους κληρικούς να συμμετέχουν σε πολιτικές δραστηριότητες επειδή έτσι λένε οι ΣΤ΄ και ΠΑ΄ κανόνες των Αγίων Αποστόλων:

«**Επίσκοπος ή Πρεσβύτερος ή Διάκονος κοσμικός φροντίδας μη λαμβανέτω**» και μη «**καθιέναι εαυτόν εις δημοσίας διοικήσεις, αλλά προσευκαιρείν ταις εκκλησιαστικαίς χρείαις**».

Βέβαια, γεννιέται το ερώτημα τι θα πρέπει να πει κανείς για άλλους κληρικούς, όπως π.χ. ο Αρχιεπίσκοπος **Μακάριος**, που ήταν Πρόεδρος της Κυ-

πριακής Δημοκρατίας ή ο Αθηνών **Δαμασκηνός**, που χρημάτισε Αντιβασιλεύς στους χρόνους της Γερμανικής Κατοχής; Και πίσω απ' αυτούς, βέβαια, είναι και οι αγωνιστές της Ελληνικής Επανάστασης του 1821, όπως ο Παπαφλέσας, ο Αθανάσιος Διάκος κ.ά.π.

Είναι προφανές πως και οι Αποστολικοί Κανόνες, όπως και οι Αγίες Γραφές, κατά το δοκούν εφαρμόζονται από τους δήθεν θεματοφύλακες των Ιερών Παραδόσεων, αρκεί να εξυπηρετούνται τα συμφέροντα της εκάστοτε ιεραρχίας. Δυστυχώς!

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΑ

Αναμενόμενο ήταν να υπάρξουν κάποιες –ευτυχώς ελάχιστες και μάλλον σπασμωδικές– αντιδράσεις με αφορμή το σημείωμα του προηγούμενου τεύχους μας για την μουσική ειδωλολογία κάποιων Διαμαρτυρομένων (Βλ. **"Ομάδες Λατρείας"** σελ. 3683).

Εντούτοις χαιρόμαστε που κατά συγκυρία, το ιστορικό περιοδικό της Ελληνικής Ευαγγελικής Εκκλησίας **«Αστήρ της Ανατολής»** στο τελευταίο τεύχος

του (Ιούν. 2007) και στη στήλη του εκδότη μεταξύ άλλων γράφει τα εξής αληθινά και ενδιαφέροντα:

«**Τι ήταν, τι είναι οι ευαγγελικοί ύμνοι; Χριστοκεντρικοί, με ιστορία και στόχο στο περιεχόμενό τους, οπωσδήποτε διδακτικοί όπως άλλωστε και η ευαγγελική λατρεία, πολλές φορές ποιητικοί, μία αληθινή κληρονομιά, που ακόμα ακούγεται στις εκκλησίες μας. (...)**»

Η διεθνής, μάλλον αμερικανική, τακτική έχει αλλάξει και οι ύμνοι που συχνότατα ψάλλονται στις υπερατλαντικές ευαγγελικές εκκλησίες έχουν έναν εφήμερο χαρακτήρα, δηλαδή αλλάζουν συνεχώς, με τους ύμνους της προηγούμενης χρονιάς να μπαίνουν στο χρονοντούλαπο, το δε περιεχόμενο των ύμνων είναι απλοϊκό και μονότονο με επαναλαμβανόμενες φράσεις δοξολογίας ή ευχαριστίας των προσώπων της Αγίας Τριάδας. Τα ίδια συμβαίνουν συχνά και στην Ελλάδα. Δεν ξέρω αν, αλλά δεν νο-

μίζω ότι η σύγχρονη παραγωγή ύμνων θα κατορθώσει να ευλογήσει ευρύτερους κύκλους, όπως αυτό είχε γίνει στο παρελθόν, παράδειγμα του οποίου αναφέραμε.» Οι υπογραμμίσεις του «Τ».

Προφανώς και δεν υπήρξε καμία συνεννόηση με τον εκδότη του «**Αστέρος**», εντούτοις οι επισημάνσεις του έρχονται να επιβεβαιώσουν πως και άλλοι άνθρωποι διακρίνουν την ανάγκη για περισσότερη σοβαρότητα σ' αυτό που κάποιοι επιμένουν να ονομάζουν "λατρεία". **Τ**

« ΜΑΤΩΜΕΝΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ »

Από την εφημερίδα «Ορθόδοξος Τύπος» αντιγράφουμε:

«Η κτηνώδης σφαγή των τριών Προτεσταντών Ιεραποστόλων εις την Τουρκίαν έγινε αφορμή να γραφεί το κατωτέρω σχόλιο εις το περιοδικόν «Ιωάννης ο Βαπτιστής» (τ. 506).

«*Πώς να μη θαυμάσει κανείς χριστιανούς άλλων "ομολογιών", που διεισδύουν στα πλέον αντιχριστιανικά περιβάλλοντα, για να εκδώσουν και μεταδώσουν το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού; Η περίπτωση των τριών χριστιανών που βρέθηκαν στις 18 Απριλίου 2007 κατακρεουργημένοι από εθνικιστές Τούρκους στη Μαλάτεια της Νοτιοανατολικής Τουρκίας, συγκλόνισε την παγκόσμια κοινή γνώμη. Ανήκαν σε ιεραποστολικό κλίμακιο, που είχε ιδρύσει στην περιοχή εκδοτικό οίκο προς διάδοση της Αγίας Γραφής". [...] Τους προβάλλουμε ως συγκλονιστικό παράδειγμα στους ορθοδόξους εκείνους που ούτε καν στο χέρι τους πιάνουν το Ευαγγέλιο, για να το μελετήσουν.*

Άλλοι χύνουν το αίμα τους για το Ευαγγέλιο, κι εμείς το έχουμε στο περιθώριο»!

Και προσθέτει ο «Ο.Τ.»:

«Το μαρτύριο αυτών των ετεροδόξων χριστιανών, πρέπει να μας παρακινήσει τουλάχιστον εις περισσότεραν και τακτικήν μελέτην του Ευαγγελίου του Χριστού. Διότι θα δώσωμεν λόγον εις το φοβερόν κριτήριο του Κυρίου. Πολλοί Ορθόδοξοι, πράγματι, έχουν παραμελήσει την μελέτην της Αγίας Γραφής, Παλαιάς και Καινής Διαθήκης. Δίχως μελέτη της Αγίας Γραφής δεν υπάρχει σωτηρία.»

Χαιρόμαστε που το παράδειγμα κάποιων "ετεροδόξων/Προτεσταντών" έρχεται να αναταράξει κάπως το τέλμα των Ελλήνων Χριστιανών. Είθε οι παραπάνω σκέψεις των δύο Ορθοδόξων εντύπων, που ασφαλώς διαβάστηκαν από πολλούς συμπατριώτες μας, να φέρουν καλό καρπό για τη δόξα του Θεού! **Τ**

ΚΛΗΡΙΚΟΙ ΜΑΣΟΝΟΙ (ΤΕΚΤΟΝΕΣ)

Στο προηγούμενο τεύχος αναφερθήκαμε στη Μασονική/Τεκτονική ιδιότητα του Ι. Καποδίστρια και ότι πολλοί ιεράρχες υπήρξαν [μήπως και υπάρχουν;] επίσης από το ίδιο φύραμα.

Σύμφωνα λοιπόν με κατάλογο της Μεγάλης Στοάς της Ελλάδος που υπάρχει στην επίσημη ιστοσελίδα της[*] για την περίοδο 1800-1950 αναφέρονται ονομαστικά οι εξής κληρικοί:

- **Άννινος Χερουβείμ** Μητροπολίτης Παροναξίας
- **Βασίλειος Γ΄** Οικουμενικός Πατριάρχης
- **Βενέδικτος** Πατριάρχης Ιεροσολύμων
- **Ιωακείμ Γ΄** Οικουμενικός Πατριάρχης

• **Μελέτιος Β΄** Αλεξανδρείας και Οικουμενικός Πατριάρχης

• **Φώτιος** Πατριάρχης Αλεξανδρείας

• **Χρυσάνθος** Μητροπολίτης Τραπεζούντος και μετέπειτα Αρχιεπίσκοπος Αθηνών πάσης Ελλάδος.

• Είναι γνωστό, επίσης, ότι ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας **Παρθένιος** υπήρξε αποδέκτης οικονομικής χορηγίας εκ μέρους της Στοάς.

Αυτά για την ιστορία. **❶**

[*] www.grandlodge.gr/Famous_gr_home.html

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ "ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ" ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ

Έχουμε εκφράσει πολλές φορές απορία για το ποιος τελικά είναι ο ρόλος του Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως. Άλλοι τον θέλουν «οικουμενικό ηγέτη» των απανταχού Ορθοδόξων, άλλοι τον προτιμούν «Εθνάρχη του ελληνικού έθνους» –οπότε βέβαια δε μπορεί να είναι «οικουμενικός»–, άλλοι θέλουν να τον αντιπαραβάλλουν με τον πάπα Ρώμης, ως αντίπαλον δέος, και άλλοι τον «υποβιβάζουν» στο επίπεδο ενός οποιουδήποτε επισκόπου της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Μερικοί αλλοδαποί θα προτιμούσαν τον ηγετικό του ρόλο να τον πάρει ο Πατριάρχης Μόσχας, που έτσι κι αλλιώς ποιμαίνει πολύ περισσότερους αριθμητικά οπαδούς, άλλοι όμως φοβούνται την ρωσική επιρροή και γι' αυτό προτιμούν να μένουν τα πράγματα στη σημερινή ασάφεια...

Όποιος όμως κι αν είναι ο ρόλος του Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως, ούτε

τους Έλληνες συναδέλφους του (επισκόπους) μπόρεσε να ομονοήσει ούτε, πολύ περισσότερο, τους Τούρκους ηγέτες που με κάθε τρόπο θέλουν να μειώσουν οποιοδήποτε ενδεχόμενο μελλοντικής διπλωματικής και άλλης μορφής πολιτικής επιρροής.

Γι' αυτό εξάλλου και η πρόσφατη απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου της Τουρκίας, σύμφωνα με την οποία «**το Οικουμενικό Πατριαρχείο δεν έχει οικουμενική εξουσία επί των Ορθοδόξων Χριστιανών όλου του κόσμου, αλλά ότι αυτή περιορίζεται αποκλειστικά στα ζητήματα της ελληνορθόδοξης κοινότητας της Κωνσταντινούπολης**» (Εφημ. «**City Press**», 18-7-07).

Όσο η εκκλησία θα συμπορεύεται με το κράτος και τη διπλωματία, καλό δε μπορεί να περιμένει από τέτοια συμπεθερέματα που έτσι κι αλλιώς δεν τα χρειάζεται! **❷**

Αλλά η νίκη και η πίστη που είχαν οι Εβραίοι όταν κέρδισαν τον Πόλεμο των Έξι Ημερών ήταν βραχύβια. Ακούγοντας τους Αμερικανούς και όχι τον Θεό, το Ισραήλ επέστρεψε στην Αίγυπτο τη χερσόνησο του Σινά ήδη το 1977 — το 91% του εδάφους που είχε κατακτήσει στον Πόλεμο των Έξι Ημερών. Επίσης το 2005 έδωσε στους Παλαιστίνιους τη Λωρίδα της Γάζας, χωρίς καμία δέσμευση ειρήνης, και έτσι βρέθηκε σε ακτίνα βολής από πυραύλους. Σήμερα οι πολιτικοί του Ισραήλ είναι πρόθυμοι να επιστρέψουν επίσης τη Δυτική Όχθη, τα υψίπεδα του Γκολάν και το μισό της Ιερουσαλήμ, όλα εδάφη που οι εχθροί του Ισραήλ χρησιμοποίησαν στο παρελθόν για να απειλήσουν την ύπαρξή του και περιοχές που οι Εβραίοι πλήρωσαν με αίμα.

Αλλά δεν είναι μόνο οι πολιτικοί του Ισραήλ πρόθυμοι να παραδώσουν την πολύτιμη γη τους. Ο Στρατός δεν πολεμάει πλέον με ίδια πεποίθηση και δύναμη όπως άλλοτε. Το χειρότερο, έχει εξαφανιστεί πια κάθε ομοιότητα ισχυρής, αποφασιστικής εθνικής ηγεσίας. Η περυσινή σύγκρουση Λιβάνου-Ισραήλ είναι σαφές παράδειγμα. Οι καλύτερα οπλισμένες και εκπαιδευμένες ισραηλινές δυνάμεις δεν μπόρεσαν να αντιμετωπίσουν μερικές χιλιάδες τρομοκράτες ούτε μέσα σε 34 ημέρες. Αυτή η αποτυχία — που κατέληξε σε ήττα — δείχνει τη διαφορά μεταξύ ενός έθνους με την ευλογία του Θεού και ενός χωρίς την ευλογία του Θεού.

Το Ισραήλ τώρα είναι μια από τις πιο κοσμικές και άθεες χώρες. Αντίθετα από όσα λέει η φιλοσιωνιστική προπαγάνδα, ελάχιστα πιστεύουν και τρέφουν μεσσιανικές προσδοκίες. Σήμερα οι Ισραηλινοί δεν στη-

ρίζονται στον Θεό αλλά στο εβραϊκό λόμπι των Η.Π.Α. και διάφορες "συμμαχίες" με κοσμικά συστήματα. Δεν υπάρχει τώρα κανένας λόγος για τον οποίο ο Θεός θα έπρεπε να είναι συμπαθής προς το κράτος του Ισραήλ εξαιτίας των κατοίκων του. Και για να ισχύσει οποιαδήποτε υπόσχεση του Θεού προς τους αρχαίους πατριάρχες, θα πρέπει πρώτα ν' αλλάξουν οι σημερινές συνθήκες.

Για ποιο λόγο θα έπρεπε ο Θεός να μιάνει το άγιο Όνομά Του για χάρη των σημερινών Ισραηλινών; Η συμπεριφορά τους απέναντι στους Παλαιστίνιους είναι εξουθενωτική. Η καύχησή τους είναι στα όπλα και την διεθνή οικονομική ενίσχυση. Η πολιτική τους παράγει μόνο έχθρα και εκδίκηση. Με τέτοια δεδομένα η απουσία του Θεού από τις υποθέσεις του σημερινού Ισραήλ είναι δεδομένη.

Μόλις όμως οι Εβραίοι κοιτάξουν πάλι στον Θεό, θα απολαύσουν ξανά τις ευλογίες που ο Θεός είναι πρόθυμος να τους χαρίσει — όπως ακριβώς μπορεί να συμβεί και για την Αίγυπτο, το Ιράν, τα άλλα Αραβικά έθνη και κάθε άλλο άνθρωπο που εγκαταλείπει τους δρόμους του και ακολουθεί τους δρόμους του Θεού.

Κάποιοι χριστιανοί το 1967, επηρεασμένοι από την αμερικάνικη προπαγάνδα, πίστεψαν ότι σχεδόν έφτασε η Δευτέρα Παρουσία. Πολύ σύντομα, όμως, τα πράγματα άλλαξαν και αυτοί σιώπησαν.

Αντίθετα οι αληθινοί πιστοί του Χριστού περιμένουν εκείνο που έγραψαν οι Προφήτες, δηλαδή να ξημερώσει μια ημέρα που οι λαοί «**θέλουσι σφυρηλατήσει τας μαχαίρας αυτών διά υνία και τας λόγχας αυτών διά δρέπανα· δεν θέλει σηκώσει μάχαιραν έθνος εναντίον έθνους ουδέ θέλουσι μάθει πλέον τον πόλεμον**» (Ησ. 2/β/4, Μιχ. 4/δ/3). **❶**

ΜΗΠΩΣ ΕΙΜΑΣΤΕ "ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΕΣ";

Άσχημα ακούγεται ο όρος "Χριστιανός Ειδωλολάτρης" και κάποιοι θα ήθελαν να πουν πως εδώ πρόκειται για σχήμα οξύμωρο, αφού σύμφωνα με τη λογική θα πρέπει να είσαι ή χριστιανός ή ειδωλολάτρης. Όχι και τα δύο.

Εντούτοις σ' αυτό το τεύχος –και ύστερα από κάποιες σκέψεις που διατυπώθηκαν στο προηγούμενο– τολμούμε να θέσουμε το ερώτημα σ' αυτή τη μορφή, πιστεύοντας πως εύκολα μπορεί κάποιος να είναι και "χριστιανός" και "ειδωλολάτρης". Επιτέλους είναι ο ίδιος ο απόστολος Ιωάννης εκείνος που παραίνεσε τους μαθητές του: «**Τεκνία, φυλάξτε εαυτούς από των ειδώλων**» (Α' Ιωάν. 5/ε/21). Αρκετά από τα άρθρα, λοιπόν, που περιέχονται στο παρόν τεύχος έχουν ως επικεφαλίδα τους αυτό που αναφέρεται και στον τίτλο αυτού του σημειώματος.

Δεν λέμε ότι "είμαστε" αλλά ρωτάμε "μήπως είμαστε", και σ' αυτή την ερώτηση καθένας καλείται να απαντήσει για τον εαυτό του.

Εντούτοις, όποια κι αν είναι η δική σας απάντηση, εμείς φρονούμε πως η απόσταση ανάμεσα στον "χριστιανισμό" και την "κοσμικότητα", στη "λατρεία" και την "ειδωλολατρία", είναι πλέον τόσο μικρή, όσο ήταν και για τους Ιουδαίους να ξεχωρίσουν αν και κατά πόσον ήταν «**τέκνα του Αβραάμ**»—όπως ισχυρίζονταν οι ίδιοι, ή «**τέκνα του Διαβόλου**»—όπως ισχυριζόταν ο Χριστός.

Σίγουρα όμως, το ζήτημα δεν είναι τι θα πω εγώ για σας ή εσείς για μένα. Το ζήτημα είναι πώς μας βλέπει και μας θεωρεί ο Θεός, που είναι και ο μόνος που θίγεται από την ειδωλολατρία, γι' αυτό και την μισεί και την απεχθάνεται.

Φίλοι αναγνώστες, τελικά είναι αρκετά δύσκολο να μπορείς να ξέρεις ανά πάσα στιγμή «ποιον Θεόν λατρεύεις». Για τούτο είναι σημαντικό να θυμηθούμε ακόμην μια φορά το λόγο του Ιησού του Ναυή: «**Εάν δεν αρέσκη εις εσάς να λατρεύετε τον Κύριον, εκλέξατε σήμερον ποίον θέλετε να λατρεύετε· ή τους θεούς, τους οποίους ελάτρευσαν οι πατέρες σας πέραν του ποταμού, ή τους θεούς των Αμορραίων, εις των οποίων την γην κατοικείτε· εγώ όμως και ο οίκός μου θέλομεν λατρεύει τον Κύριον**» (Ιησ. 24/κδ/15).

Είθε στον ίδιο κατάλογο να γράψουμε όλοι το όνομά μας, διότι απ' αυτό εξαρτάται πώς θ' αντιμετωπιστούμε στο μέλλον· **σαν σιτάρι στην αποθήκη του Θεού ή σαν άχυρο στον κλίβανο της κρίσης Του.** **❧**